

[1973 நவம்பர் 23]

திரு. கே. ராஜாராம்: மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, அரசாங்க உறுதி மொழிக் குழுவின் தலைவர் என்ற முறையில், அதன் 23-வது அறிக்கையை இந்த அவையின் முன்பு சமர்ப்பிக்கிறேன்.

4. தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1973-74 ஆம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கை, 1972-73 ஆம் ஆண்டு துணை நிதி நிலை அறிக்கை ஆகியவற்றின் மீது விவாதம்—தொடர்ச்சி.

THIRU G. VASANTHA PAI: Hon. Chairman, Sir, on all previous occasions, I think I have had the privilege of congratulating the Minister for Electricity. But, Sir, on this occasion, I feel that despite my bringing to the notice of the Hon. Minister on several occasions about the graduate employees in the Bills Department being superseded and others who are less qualified being put in their places and my having brought to notice the difficulty in which the members of the public are placed, the accounting in this Electricity Board is rather not in public interest.

(Thiru S. Jayarama Reddiar, Vice-Chairman in the Chair.)

Sir, I would like to say that for the last four months, we have not had our accounts and the recent accounts which have been sent to members of the public have been such that they do not elucidate matters fully and bring them to the knowledge of the consumers. For example, Sir, I am only referring to one of the accounts which have been received by one member of the public—it furnishes the readings and says: 116 units charged: Rs. 42.20; other items: Rs. 165.60; Total Rs. 207.80. One has to gather that this Rs. 165.60 relates to earlier months which have not been billed for. But how is one consuming electric energy to know how much of this amount relates to a particular month? It becomes impossible for him to assess this. I find today, in the morning paper, a notification to the effect that consumers of electricity can pay in instalments, the arrears for the past months. This sort of billing—omnibus billing involving amounts of more than Rs. 200 or Rs. 300 does not do credit to the accounting department of the Electricity Board. This department has been put in charge of persons who were originally in the mofussil and despite their lack of qualification, they have been absorbed into the department and this fact has been brought to the notice

1973 நவம்பர் 23]

[Thiru G. Vasantha Pai]

of Government by me on the last several occasions. I find, Sir, there is no reference in the Budget speech to how the accounting department is manned, why these discrepancies arose and how it is that conditions have deteriorated in the accounting for electricity bills and there being arrears for the last four months. Sir, this being a matter relating to revenue for the Electricity Board, I commend to the Hon. Minister that he should put adequate accounting staff with appropriate qualifications in charge of the department and restore the same efficiency that existed three years back, and should not succumb to temptations of putting persons from the mofussil—who are accustomed only to billing on the meters or on a smaller scale in the mofussil—but should adopt better methods of accounting in the Electricity Department. Otherwise, there will be a serious crisis financially and it may go the same way as the Corporation of Madras has gone. Sir, this has been brought to the notice of the Minister on previous occasions. But even in this Budget speech, I do not find any reference about the graduate accounting staff of the Electricity Department. While so many references have been made regarding payment of bonus and other things to the staff, there is no reference to this aspect.

Sir, the next point I wish to submit is this. From the details about the expansion of rural electrification and other charts which have been given at the end of the speech, I find that there is a growth in peak demand and all along the demand has been increasing, except in one year. Now, Sir, there was a recent power-cut which was in effect since 1972. In 1973, despite heavy rains, the power-cut is still being re-introduced and the Hon. Minister has referred to the marginal power cut of 15 per cent imposed from 1st October 1973. Sir, may I point out to the Hon. Minister in this connection, that soon we will be facing an oil crisis? Soon, we will be facing a crisis whereby all oil-driven vehicles like petrol driven cars or buses will be affected. Oil, as a commodity, will be extinct within 25 years. Geologists say that there will be no oil after 25 years. It is, therefore, necessary that we should find out the means of putting locomotives in motion with the aid of electricity or by solar power. In this connection, Sir, I have always been stressing that the growth of forests must be taken on hand as a proposition of the Government and

[Thiru G. Vasantha Pai] [1973 நவம்பர் 23]

that Government must bestow serious consideration on growth of forests because hydel power is required. Therefore, the growth of forests resulting in bringing in of rains to fill our reservoirs and improvement of our hydel projects is very necessary so that we may meet the present power crisis and also the oil crisis which is going to occur in the coming 25 or 50 years. Madras, which once had an electric tramway for use throughout the city, is no longer having it. Calcutta is the only city in India which, I think, is now having the electric tramway. Probably, unless new schemes are implemented and new types of electric buses are brought out, Calcutta also may have to stop it altogether, if it has not already stopped it. Further electrification has to be taken up and diesel engines have to be substituted by electric engines. Unless this is done, we will find it extremely difficult when we meet with an oil crisis. Therefore, the Electricity Department should give top priority to this, having in view what we will have to face, what the country will have to face in the future years to come. If our forests are cut down, if our trees are cut down and if all avenues of resources of water are going to be extinguished, we will find that we will have no electricity from hydel projects at all.

The speech of the Hon. Minister is illuminating in many respects. While I congratulate him on this, I feel, without meaning any disrespect, that there is a dearth of statesmanship and a dearth of forward-looking in his speech. It is not enough if you increase rural electrification; you must increase different means and different modes of conveyances based on electricity—electricity which is not generated through generating sets, but through hydel projects. So, I would commend to the Hon. Minister that he should take on hand this task, with some regular planning, having consultations, if necessary, on an all-India level. This processing of hydel projects must be taken on hand having regard to the fact that oil is going to be no longer available with us for 50 years to come for certain. The topmost geologists of the world have spoken about it and we are not going to get any oil at one future stage. Probably, we may have to use coconut oil and other vegetable oils for purposes of meeting our needs for power generation and for that purpose, more coconut trees may

1973 நவம்பர் 23] [Thiru G. Vasantha Pai]

have to be cultivated. In these circumstances, Sir, I request the Hon. Minister to bestow his attention on the suggestion which I have made.

Sir, with the power cut, the situation of public lighting becomes very bad. Anywhere in the City of Madras you go, you either find the whole lights missing or you find the bulbs missing, or you find lamp-shades missing and you hardly find one light in complete shape in one big street. This may be due to hooliganism or vandalism, but nonetheless it exists. There seems to be no control on it. For example, from the Muthusami Iyer Bridge to the War Memorial, there is hardly one lamp-shade existing. Similarly, from Hotel Oceanic to the Rajah Annamalai Palace, you will find that most of the lights have gone with the wind. It is not known why maintenance is not done properly. Moreover, due to voltage fluctuation, we find electric bulbs going off, and to get hold of a person to give the proper connection, to go to the market and buy an electric bulb and fit it up, is all very difficult. The person who is to be approached is not able to do it when we approach him. I feel, Sir, that conditions are very bad today and there is a dislocation in the maintenance service, probably due to the lethargy generated by the power cut. I hope the Hon. Minister will kindly take note of this fact and see that this sort of lethargy is put an end to and the staff are made to wake up—if necessary, electric energy may be applied to them so that they are energised into doing their job more properly.

With these few words, I thank you for having given me this opportunity to speak on the Budget of the Electricity Board.

திரு. சா. கணேசன் : தலைவரவர்களே, இந்த 15-ஆவது ஆண்டு மின் வாரிய அறிக்கையின் மீது என்னுடைய கருத்தை உங்கள் மூலமாக அரசுக்கு நான் புலப்படுத்திக்கொள்ளத் தொடங்குவதற்கு முன்னே இந்த அரசு இதுவரையிலே செய்யாத நிலையிலே நீதி விசாரணை நடத்தி குற்றம் புரிந்தவர்கள் என்று அறிக்கையிலே புலப்படுத்தப்பட்டவர்கள் மீது தக்க சட்ட பூர்வமான நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு ஆணை பிறப்பித்ததை ஜனநாயக முறையிலே சிறந்தபடி வளர்ச்சி என்று கொண்டு அதற்காக அரசை நான் மனமார முதலில் பாராட்டுகிறேன். பாராட்டி அதன் பிறகு எனது கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க முன்வருகிறேன்.

280 தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1973-74 ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கை 1972-73 ஆம் ஆண்டு துணை நிதிநிலை அறிக்கை ஆகியவற்றின் மீது விவாதம்

[திரு. சா. கணேசன்]

[1973 நவம்பர் 23]

மின்வாரியமானது வெறும் உற்பத்தி செய்கிற ஒரு துறை மட்டும் அல்ல, அல்லது விநியோகம் செய்கிற துறை மட்டுமல்ல, கொள்முதல் செய்கிற துறை மட்டுமல்ல, விற்பனை செய்கிற துறை மட்டுமல்ல, ஆனால் அவ்வளவையும் செய்கிற சமுதாய நலனுக்குரிய காரியங்களைச் செய்கிற ஒரு வாணிக நிறுவனமும் ஆகும். வாணிக அடிப்படையிலும், சமுதாய நலன் அடிப்படையிலுமே இதை நாம் கவனிக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம் என்பதையும் கூற முன்வருகிறேன். பாதுகாப்பு, நீதி, சுகாதாரம், கல்வி போன்றவற்றிற்கு அடுத்தபடியாக மின்சாரத் துறை நின்று நிலவுகிறது என்று கூட நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். அத்துணை இன்றியமையாத ஒரு இடத்தைப் பெற்று நிற்கிறது. விவசாயம், தொழில், வாழ்க்கை வசதி முதலிய பலவகைத் துறைகளுக்கும் அடிப்படையான இன்றியமையாத ஒன்றாக மின்வாரியம் அல்லது மின்சாரம் நிற்கிறதை நாம் மறந்துவிடப்படாது. அந்த நிலையிலே, அறிக்கையிலே காணப்படுகிற சில குறைகளை முதலில் சொல்கிறேன். இதிலே ஆலோசனைக் குழு என்று 14 பேர்கள் போடப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களிலே மின்சாரம் பெறுபவர்களிலிருந்து 6 பேர்கள் போடப்பட்டிருக்கிறார்கள். இந்த 6-ம் சென்னையில் இருப்பவர்களுக்கு. தென் மாநிலத்திற்கு ஒருவர் கூடக் கிடையாது. இன்னொன்று, சென்னைக்கு அடுத்தபடி, முதன் முதலில் தென்னகத்திலே தென் மாநிலத்திலேதான் மின்சாரம் தொடங்கியது. அப்படியெல்லாம் இருக்கிற போது பல்வேறு பகுதிகளுக்கும் பிரதிநிதித்துவம் இருக்கிற முறையிலே அமையாமல் இருக்கிற ஒரு குறையை உங்க மூலமாக முதலில் புலப்படுத்திக்கொள்கிறேன்.

இனி, சென்ற ஆண்டிலே, இந்த விதமான அறிக்கைகளைத் தயாரிக்கிற போது வெறுமனே ஏதோ நடந்தது, வரவு, செலவு என்று இதையெல்லாம் காட்டினால் பயனில்லை, (அதற்குத் தகுந்தாற்போல) நாம் புரிந்துகொள்ளக் கூடிய வகையில் ஒவ்வொரு துறையிலும் மின்சாரம் தயாரிக்கிறபோது, உற்பத்தி செய்கிறபோது, ஒவ்வொரு இடத்திலும் என்னென்ன விகிதாசாரத்தில் அவை கிட்டுகின்றன, எல்லாவற்றையும் ஒட்டு மொத்தமாகக் கூட்டி சராசரியாகக் கவனிக்கிறபோது, எத்தனை சராசரி யூனிட் கிடைக்கிறது, கொள்முதலுக்கு எவ்வளவு கிரயம் ஆகிறது, விநியோகிப்பது எப்படி என்பவற்றைப்பற்றியெல்லாம் விவரம் தர வேண்டுமென்று கேட்டிருந்தேன். இந்த ஆண்டிலே இரண்டாவது பிற்சேர்க்கையிலே அதற்கு ஓரளவு உதவியிருக்கிறார்கள். அதற்காக நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆனால் இன்னும்

தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1973-74 ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை 281
அறிக்கை 1972-73 ஆம் ஆண்டு துணை நிதிநிலை அறிக்கை
ஆகியவற்றின் மீது விவாதம்

1973 நவம்பர் 23]

[திரு. சா. கணேசன்]

கேட்ட முழு விவரங்கள் வரவில்லை. என்றாலும் ஒரு படி வளர்ந்திருக்கிறது. முழுவதும் வளர்வதற்கு இது வித்தாக அமையட்டும் என்று கூறி மேலே செல்கிறேன்.

பக்கம் 6, மின்சார உற்பத்தி என்ற தலைப்பிலே எத்தனை யூனிட்கள் உற்பத்தி செய்யப்பட்டன என்பதில் நம்முடைய மாநிலத்தில் உற்பத்தி செய்யப்பட்டது, வெளியிலிருந்து வாங்கப்பட்டது, நெய்வேலியில் வாங்கப் பட்டது இவற்றையெல்லாம் கணக்கிடுகிறபோது, அந்த விகிதாசாரம் இருக்கிறதே, அதை எந்தக் கணக்குப்பிள்ளை போட்டாரோ தெரியாது, அத்தனை குழப்பமாக இருக்கிறது. உதாரணத்திற்குக் காட்டுகிறேன். 178-ஐக் கொண்டது 4.83 என்றும் 333-க்கு 2.85 என்றும் போடப்பட்டிருக்கிறது எப்படி இந்த பர்செண்டேஜ் வந்தது என்று தெரியாது. அச்சாபீசில் தப்பு ஏற்பட்டதா, டைப்பிஸ்ட் கீழ் பக்கத்தை மேல் பக்கமாக டைப் செய்தாரா, கணித்தவர் தவறு செய்தாரா என்று பார்த்தால், கணித்தவர் தவறு செய்திருக்கிறார் என்று தெரிகிறது. முதலில் போட்ட 55 சதவீதம் கரெக்ட். அதற்கடுத்து 9.08 என்பது 9.0767 என்று நான் கணித்து வைத்திருக்கிறேன். 28.19 என்பது 28.198, அடுத்தது 4.83 என்பது 2.843, அடுத்தது 2.85 என்பது 4.944, அடுத்தது 0.05 என்பது 0.044, இப்படிப் பார்த்தால்தான் கணக்குச் சரியாக வருகிறது. எப்படி கணக்குப் போட்டார்கள் என்று தெரியவில்லை. நான் சொல்வது சரியாக இருக்கிறதென்று சொல்வதற்கு எப்போதும் தயாராக இருக்கிறேன். இப்படியெல்லாம் குழப்பம். அதற்கும் மேலே மூன்றாவது பாராவிலே, உற்பத்தி செய்யப்பட்ட, வாங்கப்பட்ட மொத்த மின்சாரம், எத்தனை செல வழிந்தது, எத்தனை விரயம் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 18.8 சதவீதம் விரயம் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. இது ஐந்தில் ஒரு பாகம். இப்படி விரயமானதை நான் புரிந்துகொள்கிறேன். காரணம் மற்றவர்களைப் போல் எனக்கும் தெரியும். இதையெல்லாம் கணக்கில் கண்டால் நியாயம் என்றே போடப்பட்டிருக்கும். இவ்வளவு விரயமானது நியாயம் என்று கொள்ளாமல் ஏதோ தவிர்க்க முடியாததாக இருக்கலாம் என்று போட்டிருந்தால், புரிந்து கொள்ள முடியும். இது நியாயம் (justifiable) ஜஸ்டிபியபிள் என்று சொன்னால், நம்முடைய நாட்டில் எப்படி தீர்வாகம் செம்மையாக நடைபெறும் என்பதைச் சிந்திக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்னொன்றையும் இங்கு சொல்ல வேண்டும். இந்த அறிக்கைக்குள் சில இடங்களில் 'கோடி' என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. சில பகுதிகளில் யாருக்குமே புரியாமல் 'மிலியன்' என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. இந்த 'மிலியன்' தேசத்திற்கு தேசம் மாறுபடுகிறது. இன்னொரு பக்கத்தில் லட்சம்

பி.ப.
5 30

282 தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1973-74 ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கை 1972-73 ஆம் ஆண்டு துணை நிதிநிலை அறிக்கை ஆகியவற்றின் மீது விவாதம்

[திரு. சா. கணேசன்]

[1973 நவம்பர் 23]

என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. பங்க்ஸ்வேஷன், கமா போடுவது ஒரு பக்கத்தில் லட்சத்திற்கு, இன்னொரு பக்கம் மிலியனுக்குப் போடப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி குழப்பம் இருக்கக் கூடாது. தமிழ் நாட்டில் கோடி, லட்சம் என்ற முறைதான் இருந்து வருகிறது. முன்னால் மூன்று காலத்திற்குப் பின்னால் கமா போட்டுவிட்டு, அதற்குப் பின்னால் இரண்டு, இரண்டு ஸ்தானங்களுக்கு ஒரு 'கமா' போட்டு வந்தால், செம்மையாகப் படிக்கவும் புரிந்து கொள்ளவும் தெளிவாக இருக்கும். இப்படி போட்டுக் குழப்பக்கூடாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மொத்தம் நமக்கு உற்பத்தியான மின்சாரத்தின் மதிப்பு 681 கோடி. அதிலே விற்றது 545 கோடி. பாக்கி விற்காமல் இருந்தது 135 கோடி. இதிலே சுமார் 9 கோடி நிலையம் பயன்படுத்தியது. பாக்கி 126 கோடி யூனிட்ஸ் சேதம் என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. இது சேதமா? நான் சொல்கிறேன், இதிலே பாதிக்கு மேலே திருட்டுப் போனது. 5 சதவீதம், 6 சதவீதம், 7 சதவீதம் சேதாரம் வருவது என்பது தவிர்க்க முடியாதது, நியாயமானது, அதிலும் நாம் அலுமினியம் கண்டக்டர்கள் வைத்து மின்சாரம் கொண்டுபோவதால் சேதாரம் ஏற்படும் என்பதை நானும் அறிவேன். ஆனால் கிட்டத்தட்ட ஐந்தில் ஒரு பாகம் சேதாரம் என்று சொல்வது நியாயமான சேதாரம் அல்ல, திருட்டுப்போனது என்பதை மறுக்க முடியாது. அதைத் தடுப்பதற்கு வேண்டிய வழி வகைகளைத் தொடங்க வேண்டும். வெளிநாட்டிலே எங்கே பார்த்தாலும், இந்த அளவுக்கு சேதாரத்தைக் காண முடியவில்லை. நமது தேசத்தில் மட்டும் கிட்டத்தட்ட 18.8 சதவீதம், அதாவது 19 சதவீதம் என்று சொன்னால், அது ஐந்தில் ஒரு பாகமாகவிருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன்: தலைவரவர்களே, விளக்கத்திற்காக ஒன்றைச் சொல்கிறேன். பொதுவாகவே இணைப்புகள் நீண்ட அளவுக்கு இருந்தால், இழப்பு அதிகமாக ஏற்படும் என்று சொல்லியிருக்கிறோம். ஹரியானாவிலும், பஞ்சாபிலும், தமிழ்நாட்டிலும்தான் அதிக நீளமுள்ள தொடர்புகள் இருக்கின்றன. அதன் அடிப்படையில் பார்த்தால், ஹரியானாவில் 29 சதவீதம், பஞ்சாப்பில் 34 சதவீதம் இழப்பு என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்த வரையில், ரேஷியோ போட்டு ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால், தொடர் நீளங்கள், சப்-ஸ்டேஷன் இணைப்புகள் இவைகளைப் பார்க்கின்றபோது அதிகமில்லை, இன்டிஸ்பென்சிபிள் என்று சொல்லப் படுகிறது. ஒரு சதவீதம், இரண்டு சதவீதம் குறைக்கலாம் என்று சொல்ல மாமே தனியா, மிக, மிக அதிகமானது என்று சொல்வது தவறானது.

1973 நவம்பர் 23]

திரு. சா. கணேசன் : பிற மாநிலங்களைப்பற்றிப் பேசுவது முறை இல்லாததால், நான் பேச விரும்பவில்லை. இருந்தாலும் பிற தேசங்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கையில், நம்முடைய மாநிலத்தில் சேதாரம் மிக அதிகம். இதைக் கண்காணித்து சீர்படுத்துவதற்கும் இதிலே உள்ள குறைபாடுகளைப் போக்குவதற்கும்தான் குறிப்பிடுகிறேன்.

இது ஒரு வணிகத் துறையாக இருப்பதால், உற்பத்தியையும் செலவையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்துச் செயல்பட வேண்டியிருப்பதால், தலைமைப் பொறுப்பில் இருக்கிறவர்களை, பிரசிடெண்டோ, சேர்மனோ, எந்தப் பெயரில் அழைத்தாலும், அவர்களை மற்ற இலாக்காக்களைப் போல் மாற்றம் செய்யாமல் தொடர்ந்து அங்கேயே பணியாற்ற விட்டால், விஷயங்களைப் புரிந்துகொண்டு எங்கெங்கே என்னென்ன இருக்கிறது என்பதைப் புரிந்துகொண்டு தெளிவாக, செம்மையாகச் செயல்படுத்த முடியும். குறைந்தபட்சம் பத்து ஆண்டுகளுக்கு அவர்களை மாற்றாமல் வைத்திருந்தால், அந்தத் துறை செம்மையாகவிருக்கும் என்பதை முதலில் குறிப்பிடுகிறேன்.

அடுத்தது, ஒவ்வொரு டிவிஷனுக்கும் தனியாக மீட்டர் வைக்க வேண்டும். அந்த டிவிஷனிலிருந்து ஒவ்வொரு யூனிட்டிற்கும், அதாவது ஒவ்வொரு சப்ஸ்டேஷனுக்கும் தனி மீட்டர் வைக்க வேண்டும். அப்படி வைத்திருந்தால், உண்மையான சேதம் எவ்வளவு, இடையில் திருட்டு எவ்வளவு என்பதைச் செம்மையாக, தெளிவாகப் புலப்படுத்திவிட முடியும் என்பதனையும் நான் குறிப்பிட்டுக் காட்ட விரும்புகிறேன். இந்த மாதிரியான செயல்முறைகளில் நாம் ஈடுபட்டால், உண்மையிலேயே இந்த வாரியத்தினுடைய பற்றாக்குறை பெரிதாகக் குறைந்து, வாரியத்தினுடைய நஷ்டம் அனைத்தும் போய் லாபம் கூட வர முடியும் என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்து, ஏற்கெனவே சென்ற ஆண்டு நான் கேட்டுக்கொண்டு அமைச்சர் அவர்களும் நியாயம்தான், செய்து விடலாம் என்று சொன்னதாவது, பம்ப் ஸ்டேஷன் அல்லது பம்ப் அறைக்குள் ஒரு விளக்கு போட்டுக் கொள்வதற்கு அனுமதி. அங்கே இருட்டில் போய் சுவிச் போட்டு ஆன், ஆப் செய்வதற்கு இன்னொரு மீட்டரிலிருந்து விளக்கு கொண்டு வருவது என்பது மிகவும் சிரமமாகத் தெரியும். விவசாயத்திற்கு தனியாக இருக்க வேண்டுமென்று இருந்தாலும், ஒரு விளக்கு வாட்டர் பம்புக்கு 'மட்டும்'தான் உபயோகிக்க வேண்டும் என்று இருக்குமானால், அந்த பம்ப்செட்டை இயக்க விளக்கு ஒன்று அதிலிருந்து போட்டுக்கொள்ளக்கூடாதா? 50 வாட்ஸ், 40 வாட்ஸ் விளக்கு ஒன்று போட்டுக்கொள்வதால் பிரமாதமான காண்ட் நஷ்டம் வந்துவிடாது.

284 தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1973-74 ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கை 1972-73 ஆம் ஆண்டு துணை நிதிநிலை அறிக்கை ஆகியவற்றின் மீது விவாதம்

[திரு. சா. கணேசன்]

[1973 நவம்பர் 23]

சென்ற ஆண்டு அனுமதிக்கலாம் என்று சொன்னார்கள். இப்படிப்பட்ட தீர்ப்பந்தம் இல்லாமல், அவர்களுக்கு வசதி செய்து கொடுக்க முயற்சிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த காண்ட் வெட்டு வருகின்றபோது, எதற்கு வேண்டுமானாலும் வெட்டு செய்யலாம். என்ற முடிவுக்கு வரக்கூடாது. குறிப்பாக சிமெண்ட் ஆலைகளுக்கு இருக்கக் கூடாது. அடுத்தபடியாக, நூற்பு ஆலைகளுக்கு இருக்கக் கூடாது. சிமெண்ட் ஆலைகள் பாதிக்கப்பட்டால், எத்தனை தொழில்கள் பாதிக்கப்படுகின்றன என்பதை சம்பந்தப்பட்டவர்கள்தான் அறிவார்கள். தச்சனுக்கு வேலை இல்லை, இது பார்ப்பதற்கு வேடிக்கையாகத் தோன்றும். மார்தால் கதவு, வாசக்கால், ஜன்னல் முதலியவை செய்தால்தான், செங்கல்லும் சுண்ணாம்பும் சிமெண்டும் வைத்து வீடு கட்ட முடியும். ஆகையினால் கொல்லனுக்கும் வேலையிலலை, சித்து ஆளுக்கும் வேலையிலலை. இப்படி பல பேர்களுடைய உழைப்பு பாழ்படுத்தப்படுகிறது. ஆகவே சிமெண்ட் தொழிற்சாலை அருகே வாக் கூடாது. எனக்கும் சிமெண்ட் தொழிற்சாலைக்கும் சம்பந்தமே இல்லை, ஒரு பேச்சுக்குக்கூட தொடர்பு இல்லை. இருக்கின்ற நிலைமையைக் கூறுகிறேன். இப்பொழுதுள்ள தேசத்தின் பொருளாதாரச் சூழ்நிலைக்கு சிமெண்ட் தொழில் வளர்வது அவசியம் என்பதை மனதில் கொண்டு, குறைந்தபட்சம், சிமெண்ட் தொழிற்சாலைகள், நூற்பு ஆலைகள், இந்த இரண்டு தொழில்களுக்கு மட்டும் எதிர்காலத்தில் மின்வெட்டு இல்லாமல் பார்த்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதே நேரத்தில் சொந்தத்தில் ஜெனரேட்டர் வைத்து கங்களுடைய குறைந்த தேவைக்கு மின்சாரம் உற்பத்தி செய்துகொள்கின்றவர்கள் வாரியத்திற்கு வருமானம் என்று சர்சார்ஜ், எக்ஸைஸ் டீடி என்று வரிகளைப் போட்டு, அந்தத் தொழில் இயங்க விடாமல், முடங்கிவிடச் செய்வது தேசத்தின் பொருளாதாரத் திற்குப் பொருந்தாது, பொருளாதார நியதிக்கும் பொருந்தாது என்று நான் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

நகராட்சிகளில் இந்த மின் துறை இயங்கும் நிலைமையை எடுத்துக் கொண்டால், காரைக்குடியைப் பொறுத்த வரையில், இப்பொழுது விளக்கு களே எரிவதில்லை. கேட்டால் ஏதாவது ஒன்றில்லை என்று சொல்வார்கள். இந்த நெம்பர் உள்ள போஸ்டில் ஒரு சாமான் இல்லையென்று, வேறு ஒரு போஸ்டிலிருந்து எடுத்துப் போட்டு அதை எரிய விட்டவுடன், அடுத்த போஸ்டில் விளக்கு மறுநாள் எரியாது. கடைசியில் கேட்டால், அந்தப் போஸ்டிலிருந்து பல்பு அல்லது ஸ்டார்ட்டர் எதையாவது கொண்டுவந்து காட்டி, அது எரிந்து

தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1973-74 ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை 285
அறிக்கை 1972-73 ஆம் ஆண்டு துணை நிதிநிலை அறிக்கை
ஆகியவற்றின் மீது விவாதம்

1973 நவம்பர் 23]

[திரு. சா. கணேசன்]

போய்விட்டது என்று சொல்லிவிட்டுப் போய்விடுவார்கள். இந்த மாதிரியான நிலைமைகள் ஏற்படாமலிருக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னும் பலவிடங்களில் மீட்டர் கார்டே கிடையாது. பில்கள் போடப்படவில்லை என்பது மட்டுமல்ல. மீட்டர் கார்டே அந்த இடத்தில் இல்லை. மீட்டர் ரீடிங் எடுப்பார்கள், எவ்வளவு ஆயிற்று என்று கேட்டால் சொல்ல மாட்டார்கள். மீட்டர் கார்டு இல்லை, பழைய ரீடிங் எவ்வளவு என்று பார்த்து, அதிலிருந்து கழித்துச் சொல்ல வேண்டும், அதைப் பார்க்க கார்டு இல்லை யென்று சொல்லிவிட்டுப் போய்விடுவார்கள். பிறகு விதித்ததைச் சரி என்று ஏற்றுக்கொண்டு, கட்ட வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் வந்து அப்படியே கட்ட வேண்டியிருக்கிறது.

இதற்கு மேலே பற்றாக்குறைபற்றி யெல்லாம் பலர் பேசினார்கள். இதற்கு அனல் மின்சார நிலையத்தை நாங்குனேரி தாலுகாவிலே ஏற்படுத்துவதற்குரிய வழிவகைகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். அமைச்சர் அவர்களுடைய பேச்சிலும், குறிப்பிலும் தரப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றையெல்லாம் கூடியவிரைவிலே செய்யலாம், ஏதோ மத்திய ஆட்சியின் அனுமதிக்காக அது காத்திருப்பது போன்ற குறிப்பு தந்திருக்கிறார்கள். எங்களைப் பொறுத்தவரையிலே, விரைவாக எதைச் செய்தாலும் சரி, எப்படிச் செய்தாலும் சரி, இந்த நாடு முழுதும் தேவையான அளவுக்கு மின்சாரம் கிடைக்க வேண்டும். போதிய அளவு மின்சாரம் கிடைக்கிற வரையிலே, தேவையில்லாத இடங்களிலே புதிய கம்பிகளை நீட்டி விரயத்தையும் ஜாஸ்தி யாக்காமல், இருப்பதைக் கொண்டு உள்ளவர்களுக்குக் கொடுக்கின்ற நெறியிலே செயல்பட வேண்டுமென்று கூறிக்கொள்கிறேன். ஏற்கெனவே பல அறிஞர்கள் கடல் அலையின் மூலமாக மின்சாரத்தைப் பெறலாம் என்றார்கள். அதுபற்றி எவ்விதச் செய்தியும் கிடையாது. அது சாத்தியமா, சாத்தியமில்லையா? சாத்தியமானால் ஏன் அதை மேற்கொள்ளக் கூடாது? சாத்தியமில்லை யென்றால், அப்படிச் சொன்னது சரியல்ல, சாத்தியம் இல்லாததாலே நாங்கள் அதிலே தலையிடவில்லை என்ற கருத்துக்களையெல்லாம் நமக்குத் தந்திருக்கலாம். இப்படியெல்லாம் பல்வேறு நிலைகளிலே நம்முடைய இன்றியமையாத தேவையைப் பூர்த்தி செய்ய இந்தத் துறை செயல்பட்டு வருவதற்கு ஓரள விற்குத் திருப்தியைத் தெரிவித்து, ஏற்பட வேண்டிய ஏராளமான முன்னேற் றங்கள், வளங்கள், வளர்ச்சிகள், ஆகியவற்றுக்காகவும் இந்தத் திருட்டு முதலிய வற்றைக் கண்டுபிடித்து அவற்றுக்குத் தக்க தண்டனை கொடுக்கவும் காரியம் செய்ய முயல வேண்டும்.

286 தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1973-74 ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கை 1972-73 ஆம் ஆண்டு துணை நிதிநிலை அறிக்கை ஆகியவற்றின் மீது விவாதம்

[திரு. சா. கணேசன்]

[1973 நவம்பர் 3]

இறுதியாக ஒன்று. இந்த கீழ்—கீழ் என்று சொன்னால்கூட தவறு—குறைந்த சம்பளப் பணத்திலே இருக்கிறவர்கள், எஸ். இ. போன்றவர்களையெல்லாம் மடக்குகின்ற, 'கெரோ' பண்ணுகின்ற, உதாசினம் பண்ணுகின்ற நிலைமைகள் எங்கும் பரவலாக இருக்கின்றன. இது தேசத்தின் ஆட்சி முறைக்கும், தொழிலினுடைய நலத்திற்கும் நன்மை பயக்காது. எங்கும், யாராக இருந்தாலும், மேலதிகாரிக்குக் கீழே உள்ளவர்கள் கட்டுப்பட்டு பணிவாக, அன்போடு, அதே காலத்திலே மேலே உள்ளவர்கள் கீழே உள்ளவர்களிடத்திலே பரிவோடு அன்போடு நடந்துகொள்கிற ஒரு சுமுக சூழ்நிலையை அமைக்காவிட்டால், இது இந்தத் துறையையே பாழாக்கி, தேசத்தின் துய்ப்பவர்களுடைய நலன்களெல்லாம் கெடும்படியான நிலைமையை ஏற்படுத்தும். அதற்குத் தக்க நடவடிக்கைகளையும், அரசு மேற்கொண்டு மேலே இருக்கிறவர்களுடைய மானமும் மரியாதையும் அவர்களுடைய கவுரவமும், காக்கப் படுவதற்கு அரசு முழுக்க முழுக்க உறுதியும், அவர்களுக்கு உத்தரவாதமும் அளிக்கின்ற முறையிலே செய்யப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு அமைகின்றேன். வணக்கம்.

திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, இந்த மின்சார வாரிய நிதி நிலை அறிக்கையைக் குறித்து சில கருத்துக்களை இந்த சபையிலே கூற விரும்புகின்றேன். நம்முடைய தமிழக மின்சார வாரியமும், அந்த இலாகாவும், தமிழ் நாட்டினுடைய இன்றியமையாத தேவையாக இருக்கக்கூடிய மின்சாரத்தைச் சரியானபடி உற்பத்தி செய்யவில்லை என்ற ஒரு குற்றச்சாட்டை இந்த அவையிலே நான் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகின்றேன். நான் குற்றச்சாட்டு என்று கூறும்போது, ஏதோ நான் எதிர்க் கட்சி வரிசையிலே இருப்பதாலே கூறுகின்றேன் என்று எண்ண வேண்டாம். நம்முடைய ஆளும் கட்சி வரிசையிலே உள்ளவர்கள்கூட இந்த அறிக்கையை ஆதரிப்பதாகக் குறிப்பிட்டுவிட்டு, பல பெரிய குற்றச்சாட்டுகளையெல்லாம் இந்த அவையிலே கூறினார்கள். அவைகளெல்லாம் இன்று மட்டும் கூறப்படுவனவல்ல, இந்த ஆண்டு மட்டும் கூறப்படுவனவல்ல, ஒவ்வொரு ஆண்டும் கூறப்படக்கூடிய ஒரு சாதாரண விஷயமாக ஆகிவிட்டது. ஏதாவது ஒரு ஆண்டிலேயாவது கவனிப்பதாக மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கூறிய விஷயங்கள் கவனிக்கப்பட்டிருக்கின்றனவா என்று பார்த்தால், ஒரு விஷயம் கூட கவனிக்கப்படாத நிலையிலே போய்க்கொண்டிருக்கிறது. பல உறுப்பினர்கள் இதைக் குறிப்பிட்டே கூறிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நான் தமிழகத்தினுடைய மின் உற்பத்தித் திறனைப் பெருக்குவதிலே அதிக அக்கறை காட்டவில்லை என்று கூறும்போது, ஏதோ மேலெழுந்தவாரியாகக் கூறுவதாக எண்ணக் கூடாது. நம்முடைய உற்பத்தித்

1973 நவம்பர் 23]

[திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர்]

திறன் அளவுக்கு மின் நிலையங்கள் இன்றைய தினத்திலே மின்சாரம் உற்பத்தி செய்கின்றதா என்றால், அப்படிச் செய்யாத நிலையைப் பார்க்கின்றோம். சென்ற ஆண்டு எங்கே பார்த்தாலும் பருவ மழை தவறியதன் காரணத்தாலே, மின் நிலையங்கள் போதிய அளவு உற்பத்தித் திறன் அடைய முடியவில்லை என்று பருவ மழை தவறியதை சாதகமாக வைத்துக் கொண்டு, அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். ஆனால் இந்த ஆண்டு, பருவ மழை பெய்து, எல்லா நீர்த் தேக்கங்களும் நிரம்பி இருக்கும்போதுகூட அதனுடைய உற்பத்தித் திறன் அளவுக்கு உற்பத்தி, ஆகியிருக்கிறதா என்று கணக்குப் பார்க்கும்போது, அந்த அளவுக்கு உற்பத்தி ஆகாத நிலையைக் காண்பது மிக வருந்தத்தக்க விஷயமாக இருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல. நிர்வாகத்திலே பல கோளாறுகள் இருப்பதால், உற்பத்தித் திறன் குறைகின்றது. எண்ணூர் அனல் மின் நிலையத்திலே ஏற்பட்ட தீ விபத்தின் காரணமாக உற்பத்தி குறைந்திருக்கிறது. அதற்காக ஒரு கமிட்டி பரிசீலனை செய்து அறிக்கையும் சர்க்காருக்குக் கொடுத்திருக்கிறது. அந்த அறிக்கையிலே அந்தத் தீ விபத்திற்குக் காரணம் ஏதோ இரண்டு பேர் என்று சொல்கிறார்கள். என்ன காரணத்தினாலோ தவறான காரியத்தைச் செய்தார்கள். அவர்கள் மீது எடுத்த நடவடிக்கை என்ன என்பது கூறப்படவில்லை. அந்த அறிக்கையும் இந்தச் சபையிலே சமர்ப்பிக்கப்படவில்லை. இப்படியெல்லாம் பணியாற்றக்கூடியவர்கள் செய்யக் கூடிய காரியத்தாலே மின் உற்பத்தி குறைகிறது. கால்வாயிலே மணல் தேங்கிக் கிடப்பதால், அடைத்துக்கொண்டிருக்கிறது, அந்த மணலை அகற்ற வேண்டும் என்பதற்கு எடுத்த நடவடிக்கை என்ன வென்றால், பல ஆண்டுகள் கழித்துக்கூட, ஐரோப்பாவுக்கு என்ஜினீயர்களுடும், மின்சார வாரியத்தின் தலைவரையும், ஒரு டிராட்ஜர் வாங்குவதற்கு அனுப்பியதாகச் சொல்லப்படுகிறது.

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன்: தலைவர் அவர்களே, டிராட்ஜர் ஏற்கெனவே வாடகைக்கு வாங்கப்பட்டு அது ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது. மணல் குவியல் எதுவும் கிடையாது. சென்ற ஆண்டு வாடகைக்கு இருக்க வேண்டிய தில்லை, சொந்தமாகவே வாங்க வேண்டும் என்று நிபுணர்கள் சொல்லியதால் அனுப்பப்பட்டார்கள். ஆகவே மணல் குவியல் என்ற பேச்சுக்கே இடமில்லை.

திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர்: தலைவர் அவர்களே, ஒரு டிராட்ஜர் விலை 70 லட்ச ரூபாய். மின்சார வாரியத்தின் செலவைப் பார்க்கும்போது, 70 லட்ச ரூபாய் பெரிய விஷயமல்ல. ஆனால் ஒரு டிராட்ஜர் வாங்குவதற்கு என்ஜினீயர்களும், மின்சார வாரியத்தின் தலைவரும் செல்ல வேண்டுமாய் என்பதுதான் கேள்விக்குரிய விஷயமாக இருக்கிறது. மின்சார உற்பத்தியைப்

288 தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1973-74 ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கை 1972-73 ஆம் ஆண்டு துணை நிதிநிலை அறிக்கை ஆகியவற்றின் மீது விவாதம்

[திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர்] [1973 நவம்பர் 23]

பெருக்க, வேறு ஏதேனும் அபிவிருத்தி செய்வதற்கு மேல்நாடுகளுக்குச் சென்றால்கூட, பரவாயில்லை. ஒரு டிராட்ஜர் வாங்குவதற்காகச் செல்வதா என்பதுதான் கேள்வி.

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : தலைவர் அவர்களே, அது இண்டர் நேஷனல் டெண்டர் என்று வெளிநாட்டிலே கிடைக்கிறது. இங்கே கிடைக்க வில்லை. அதை வாங்கினாலும், அதை ஆப்பிரேட் செய்வதற்கு இங்கே உள்ள நிபுணர்களை அங்கே அனுப்பி பல மாதங்கள் அங்கு இருந்து தெரிந்து வரவேண்டும். எனவே எங்கே உற்பத்தி செய்கிறார்களோ அங்கேயே ஆப்பிரேஷன் எப்படி என்று நேரடியாகப் பார்த்து வாங்க வேண்டும் என்றுதான் அங்கே போயிருக்கின்றார்களே தவிர வேறு ஒன்றுமில்லை.

திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர் : நான் எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால், அதைப் பயில்வதற்காக வேண்டுமென்றால் சம்பந்தப்பட்டவர்களை வெளியே அனுப்பலாம். இப்பொழுது உள்ள கஷ்டமான நிலையிலே மின்சாரம் குறைவாக இருக்கிறபோது, மின்சார வாரியத் தலைவரையும், சீஃப் என்ஜினியரையும் ஐரோப்பிய நாட்டுக்கு அனுப்ப வேண்டிய அவசியம் என்ன என்று தெரியவில்லை. அது மட்டுமல்ல. மின்சார உற்பத்தியைப் பார்க்கும்போது, இந்த அரசாங்கம் பதவி ஏற்றபிறகு சரியான முறையிலே செயல்பட்டிருக்குமானால், நல்ல நிலையங்களை ஏற்படுத்த திட்டங்களைத் தீட்டியிருக்குமானால், இந்த நிலை ஏற்பட்டிருக்காது என்று எண்ணுகிறேன். காங்கிரஸ் அரசாங்கம் இருந்த காலத்திலே, 1966-லே அனுமதிக்கப்பட்ட பல மின் உற்பத்தி நிலையங்களெல்லாம், இன்றைக்குக்கூட உற்பத்தி செய்வதற்கான நடவடிக்கை எடுக்கப்படாமல் இருக்கிறது. அப்படியிருக்க, மத்திய அரசாங்கம் அனுமதி தர மறுக்கிறது என்று மட்டும் குறிப்பிடுவது பொருத்தமான விஷயமில்லை. மத்திய அரசாங்கத்திடம் சேர்ப்பித்த திட்டங்கள் எவ்வளவு, அவற்றை எதனால் எதிர்க்கிறார்கள், ஏன் அனுமதி கொடுக்க மறுக்கிறார்கள் என்ற விவரம் சொல்வதில்லை.

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : தலைவர் அவர்களே, மத்திய சர்க்கார் கொடுத்த திட்டங்களிலே எங்கெங்கே உற்பத்தி காலதாமதமாக இருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டு, திட்டங்களையெல்லாம் சொன்னால் நன்றாக இருக்கும். இவ்வாறு இல்லையென்று சொல்லியிருக்கிறேன். அவர்கள் கொடுத்த திட்டம் இந்த நாளில் புரொடக்ஷன் டேட்டுக்கு பின்னாலே காலதாமதமாகியிருக்கிறது

1973 நவம்பர் 23]

[திரு. ஓ. பி. ராமன்]

என்று விளக்கம் சொன்னால் நல்லது. ஒவ்வொரு திட்டத்தையும் தமிழ் நாட்டில் முன்னாலேயே முடித்துக்கொண்டு வருகிறோமே தவிர, பின்னால் முடித்ததாக உதாரணம் காட்ட முடியாது.

திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர்: தலைவரவர்களே, நான் விரைவிலேயே 5-50
முடித்து விடுகிறேன். அமைச்சரவர்கள் இதற்கான பதில்களையெல்லாம் பி.ப.
கடைசியில் சொல்லாமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: 'காண்ட்ரவர்தி' இல்லாமல் பேசுங்கள்.

திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர்: தலைவரவர்களே, குறைகளைத்தான் நாங்கள் சொல்ல வேண்டும். மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய அனுமதி மறுக்கப் பட்டதென்றால், என்ன காரணத்தால் அனுமதி மறுக்கப்பட்டதென்ற விஷயம் கொடுக்கப்பட்டிருந்தால், எந்தத் தொந்திரவும் வராது.

* மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: தலைவரவர்களே, ஏதோ நாங்களாகச் செய்கிற காரியத்திற்கு, அவர்களால் அனுமதி மறுக்கப்பட்டதென்பதல்ல. சேம்ஷன் ஆனால்தான் ஒரு பிராஜெக்டை நடத்த முடியும். அவர்கள், பிளானிங் முறைப்படி தான் சேம்ஷன் தர வேண்டும். அனுமதி மறுத்ததற்குக் காரணம் நிதிநிலை வசதி இல்லாமல் இருக்கலாம் அல்லது 'பாரிள் எக்ஸ்சேன்சு' இல்லாமல் இருக்கலாம். எப்படியோ அனுமதி வழங்கப்படவில்லை.

திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர்: இந்த விளக்கங்கள் எல்லாம் அறிக்கையில் கிடையாது. அமைச்சரவர்கள் சொன்னதை ஒப்புக்கொண்டதாக நீங்கள் கருதக் கூடாது. ஒரு மில்லுக்கு லைசென்ஸ் வேண்டுமென்றால், ஹெல்த் ஆபீசர் சர்ட்டிபிகேட் வேண்டும். இல்லையென்றால், அந்த அப்ளிகேஷன் இல்லீகலாக இருக்கிறதென்று சொல்லி, அதற்கு லைசென்ஸ் மறுக்கலாம். அதைப் போல உங்களுடைய அப்ளிகேஷன் எப்படிப் போயிற்றோ தெரியவில்லை. உங்கள் நிதி நிலை அதற்கு இடம் கொடுத்ததா, அல்லது மத்திய அரசினுடைய நிதிநிலைக்கு ஏற்றவாறு நீங்கள் திட்டம் போட்டு அனுப்பினீர்களா என்ற விவரம் இல்லை.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவரவர்களே, தபால் போய்ச் சேர்ந்ததோ, இல்லையோ என்று சொல்லவில்லை.

திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர்: இந்த மாதிரியான விஷயங்களில் மத்திய அரசாங்கத்தின் மேலேயே ஒரு சர்க்காகப் போடுகிறீர்கள் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். எதைக் கேட்டாலும், மத்திய அரசாங்கத்தின் மேலேயே

290 தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1973-74 ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கை 1972-73 ஆம் ஆண்டு துணை நிதிநிலை அறிக்கை ஆகியவற்றின் மீது விவாதம்

[1973 நவம்பர் 23]

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவரவர்களே, மத்திய அரசாங்கத்தின்மீது புது உறவு ஏற்பட்டு, மத்திய அரசாங்கத்தைக் காப்பாற்ற திரு. தேவர் அவர்கள் முயற்சிக்கத் தேவையில்லை.

திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர் : தலைவரவர்களே, புதிய உறவுக்காக நான் பேசவில்லை. பொதுவாக இன்றைக்கு நாட்டிலே மின்சாரத்தின் தேவை மிகவும் அவசியமாக இருக்கிறது. எனவே அதில் இவ்வளவு கவனக் குறைவாக இருக்கிறீர்களே என்றுதான் உங்களிடம் சொல்கிறேனே தவிர, புது உறவை வளர்ப்பதற்காகவல்ல. மேலும் உற்பத்தி இவ்வளவு குறைவாக இருக்கிற நிலையில், எப்போதும் நெருக்கடி இருக்கும் நிலையில், வினியோகத்தில் ஏன இவ்வளவு ஆடம்பரம் பண்ணிக்கொண்டு, எங்கு பார்த்தாலும் கம்பிகளை இழுத்துக்கொண்டிருக்கிறீர்கள் என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். நமது நாட்டிலே விவசாயத்திற்கு மின்சாரம் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னோம்; தொழில்களுக்கு மின்சாரம் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னோம்; அத்தியாவசியப் பொருள்களுக்கு மின்சாரம் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னோம். இதை நாம் பல ஆண்டுகளாக வலியுறுத்தி, அவற்றை முந்தைய அரசுகளும் செய்தன; நீங்களும் பல காரியங்கள் செய்து கொண்டிருக்கிறீர்கள். ஆனால் இன்று நடைமுறையைப் பார்க்கும்போது, எங்கேயாவது விளக்குப் போட வேண்டுமென்று சொன்னால், பல மைல்கள் மின்சாரக் கம்பிகளை இழுத்துக்கொண்டு போகிறீர்கள். அங்கே எல்லா ஆட்களையும் திரட்டிக் கொண்டு போய், அதற்கு ஒரு அமைச்சர் சென்று திறப்பு விழா செய்யும் போது, இந்த நாட்டில் மின்சாரப் பற்றாக்குறை இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. அப்படி வேலைகள் நடைபெறுகின்றன.

அது மட்டுமல்ல. தஞ்சையிலே இராஜ ராஜ சோழன் விழாவைப் பார்த்தேன். தஞ்சை நகரமே மின்சாரத்தினால் தீப் பற்றி எரிவதுபோல் இருந்தது. அது நாட்டிலே மின்சாரப் பற்றாக்குறை இருப்பதற்கான அறிகுறியாக இல்லை. உணவுப் பற்றாக்குறை இருக்கிறதென்றால், 7½ அவுன்ஸ்தான் சாப்பிட வேண்டுமென்று சொன்னால், அதைக் கடைப்பிடிக்கிறோம். அரிசி இல்லை கோதுமைதான் சாப்பிட வேண்டுமென்று சொன்னபோது, அதையும் நாம் கட்டுப்படுத்திச் சாப்பிட்டோம். அதைப் போன்று இன்று மின்சாரப் பற்றாக்குறை இருக்கிறதென்றால், என்னென்ன காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்று நீங்கள் நிர்ணயம் செய்ய வேண்டும். அப்படி நிர்ணயம் செய்யாமல் காரியங்கள் செய்வதால், குறைவான மின்சாரம் ஓடினாலும்கூட, இந்த ஆடம்பரத்தை மக்கள் பார்க்கும் போது, மின்சாரப் பற்றாக்குறை இல்லைபோல்

1973 நவம்பர் 23] [திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர்]

இருக்கிறதென்று நினைக்கிறார்கள், இது சரியான முறையல்ல. இதனால் என்ன நடக்கிறதென்றால், விவசாயம் பாதிக்கப்படுகிறது; தொழில் வளங்கள் பாதிக்கப்படுகின்றன. எனவே ஒன்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஒரு கட்சிக்காரனென்ற முறையில் சொல்லவில்லை. உடனடியாக இந்த மின்சார வாரியத்தைக் கலைக்க வேண்டும். இதற்கு வேண்டிய 'ரீசன்ஸ்' இருக்கின்றன. ஏனென்று சொன்னால், மின்சாரம் நாட்டினுடைய.....

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவரவர்களே, வாரியத்தைக் கலைக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். அதற்குப் பிறகு என்ன செய்வது?

திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர்: தலைவரவர்களே, வினியோகத்தில் எந்த அளவுக்குத் தவறுகள் நிறைந்திருக்கின்றன என்பதை ஒவ்வொன்றாகச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். வினியோகத்தை எடுத்துக்கொண்டால், கம்பிகளில் 230 வாட்ஸ் கரன்ட் வர வேண்டும். ஆனால் 150 அல்லது 160 வாட்ஸ் கரன்ட்தான் வருகிறது. இதை அறியாத விவசாயிகள், பம்புசெட்டைப் போட்டுவைத்து, ஆடமேடிக் ஸ்டார்டரையும் போட்டுவைக்கிறார்கள். எனவே மோட்டார் எரிந்து விடுகிறது. இப்போது ஊருக்கு ஊர் 'ரீ-ஓயன்டிங்' பண்ணுகிறவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் லைன்மென்களையெல்லாம் தாஜாபண்ணி வைத்துக்கொள்கிறார்கள். லைனில் வருவதோ 160 வாட்ஸ் கரன்ட் தான். அப்பொழுது லைன் மென் போய் கேரியரைப் பிடுங்கிவிட்டால், அந்த வட்டாரம் பூராவும் ப்யூஸ் போய்விடுகிறது. மோட்டார் எரிந்துவிடுகிறது. அப்படிப்பட்ட ஒரு நிலை இன்று ஏற்பட்டிருக்கிறது.

நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய சுதந்திராக் கட்சித் தலைவர் திரு. சா. கணேசன் அவர்கள் சொன்னது நூற்றுக்கு நூறு உண்மையான விஷயமாகும். ஒரு மீட்டரில் சென்ற மாதம் முடிவடைந்த நம்பரை மீட்டர் கார்டில் போடுவது வழக்கம். சென்ற மாதம் முடிவடைந்தது 2,500 என்றால் அதைப் போடுவார்கள். இந்த மாதத்தில் முடிவு, 2550 என்றால் இந்த மாதத்தில் 50 யூனிட்கள் என்று போடுவது வழக்கம். இப்போது அப்படிப் போடுவது கிடையாது. யூனிட் நம்பரை போடுவது கிடையாது. குத்து மதிப்பாகப் போடுகிறார்கள். ஒரு மாதத்திற்கு 50 ரூபாய் வாங்குகிறார்கள்; அடுத்த மாதம் 250 ரூபாய் வாங்குகிறார்கள். இதை யாரும் கேட்க முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. இவர்கள் சேதாரம் 18 விழுக்காடு என்று சொன்னார்கள். அதற்கு நம்முடைய திரு. சா. கணேசன் அவர்கள் 18 விழுக்காடு என்பது அறியாயம், அதிலே திருட்டு இருக்கிறதென்று சொன்னார்கள். உண்மையிலேயே சரியான முறையில் வினியோகம் நடைபெறாமல் போவதால், சேதாரம் 35-விருந்து 40 விழுக்காடு

292 தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1973-74 ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை
அறிக்கை 1972-73 ஆம் ஆண்டு துணை நிதிநிலை அறிக்கை
ஆகியவற்றின் மீது விவாதம்

[திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர்] [1973 நவம்பர் 23]

வசாயிருக்கிறதென்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இதை நான் இந்தச் சபையில் சுவால் விட்டுச் சொல்கிறேன். அவ்வளவு தவறுகள் ஏற்படுகின்றன. தெரு விளக்கெல்லாம் எரியாமலேயே பணம் வாங்குகிறார்கள். இதைப்பற்றி பஞ்சாயத்துக்களெல்லாம் பல ஆண்டுகளாகக் கூறி வருகின்றன. இதைப் பற்றி இந்தச் சபையில் கூறும் போது, அமைச்சரவர்கள் சென்ற ஆண்டு, 'அடுத்த மாதமே எல்லா ஊரிலும் மீட்டர் பொருத்தி விடுவோம்; மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு இந்த மாதிரிப் பேச வாய்ப்பு ஏற்படாது' என்று சொன்னார்கள். மீட்டர் பொருத்தப்படுமென்று அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். இன்றுவரை அது பொருத்தப்பட்டதா என்றால் இல்லை. அந்த எரியாத விளக்குகளுக்கு வாங்கும் கட்டணமும், எரியாத மின்சாரத்தின் சேமிப்பும் இருக்கிறதா என்றால், ஒன்றும் தெரியவில்லை. அவையெல்லாம் எந்தக் கணக்கில் போய் முடிகிறதென்றும் தெரியவில்லை. 250 வாட்ஸ் ஓட வேண்டிய லைன்களில் 150 வாட்ஸ்தான் ஓடுகிறது. அந்தச் சேமிப்பு எங்கே போகிறதென்று தெரியவில்லை. இதையெல்லாம் வைத்துப் பார்த்தால், மின்சார விநியோகத்தில் ஏற்படும் சேதாரம் 40 சதவிகிதம் இருக்குமென்று கூறலாம். இவையெல்லாம் மின்சார வாரியத்தின் திறமையற்ற போக்கால் ஏற்படுகிறதென்று சுட்டிக் காட்ட நான் ஆசைப்படுகிறேன். இது ஒரு அவசியமான சர்வீஸ். மருத்துவ சர்வீஸ் போல, உணவு . . .

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன்: தலைவரவர்களே, சேதாரம் 45 சதவிகிதம் என்று சொல்வது தவறு. உற்பத்தி எவ்வளவு என்ற கணக்கு நம்மிடத்தில் இருக்கிறது. கன்சம்ஷன் பர்ட்டிகுலர்சும் இருக்கிறது. இரண்டையும் பார்த்தால் எவ்வளவு இருக்கிறது இடையில் என்பது தெரிந்த விடம். ஆதாரம் இருந்தால், சேதாரம் 40, 45 சதவிகிதம் என்று சொல்லலாம். எனவே மொத்தமாகச் சொல்வது சரியல்ல.

திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர்: சேஷசாயி கம்பெனி இருக்கிறது. நமது மாநிலத்தில் பிரைவேட் கம்பெனிகள் இருக்கின்றன. அவர்கள் மீட்டர் நம்பர் போடாமல், கட்டணம் வசூல் செய்தால், அது கிரிமினல் குற்றம். கோர்ட்டில் போட்டு தண்டனை கொடுக்கலாம். ஆனால் அரசாங்கமே மீட்டர் நம்பர் போடாமல் வசூலிக்கும்போது, உங்கள் மீது கேஸ் போட முடிகிறதா? அப்படிப் போட முடியுமென்றால், வாரியத்தின் மீதும், அரசாங்கத்தின் மீதும் ஆயிரக் கணக்கான கேஸ்கள் போட முடியும். சர்க்கார் என்ற பெயரில், வாரியம் என்ற பெயரில் பண்ணுகிற அறியாயம் தாங்க முடியவில்லை. பெரிய மோசடியாக இருக்கிறது. சர்க்கார் நடத்துகிறதென்றால், ஒரு நம்பிக்கை.

1973 நவம்பர் 23] [திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர்]

சர்க்கார் அலுவலர்கள் பில் கொடுத்தால், சாதாரண நிலையில் உள்ள கிராம மக்கள் அது நியாயமாக இருக்கும், சட்டப்படி இருக்கும் என்று கொடுக்கிறார்கள். ஒரு மாதம் 50 ரூபாய், அடுத்த மாதம் 250 ரூபாய் என்று பில் போட்டால், அந்த கிராம விவசாயி அவர்களிடம் சென்று முறையிடுகிறான். அதற்கு அவர்கள்; “அப்படித்தான் ஐயா இருக்கும்; போன மாதம் குறைத்து ஓட்டி இருப்பாய்; இந்த மாதம் கூட ஓட்டி இருப்பாய்” என்று சொல்லுகிறார்கள். எங்கு பார்த்தாலும் இந்த மாதிரியான நிலைமைகள் இருக்கின்றன. மின்சார வாரியம் பூராவும் ஊழல் மயமாக இருக்கின்றது என்பது தெள்ளத் தெளிவாகத் தெரிகிறது.

அது மட்டுமல்லாமல் தெரு விளக்கு விஷயம் பெரிய மோசடி. தெரு விளக்கு எரிகிறதென்றால், பஞ்சாயத்து போர்டுத் தலைவர்கள் அதற்கு உண்டான தொகையைச் செலுத்தும் முறை முன்னாடி இருந்தது. இப்போது ஒரு கிராமத்தில் 50 லைட்கள் இருக்கிறதென்றால், 250 ரூபாய் கட்ட வேண்டும். இதை மின்சார வாரியத்திற்கு கமிஷனரே கொடுக்கலாமென்று இருக்கிறது. அந்த 250 ரூபாயைக் கொடுக்க பஞ்சாயத்து போர்டின் அனுமதி தேவையில்லை. விளக்குகள் எரியாமலேயே எத்தனை லட்சம் வாங்குகிறீர்கள்; எத்தனை கோடி வாங்குகிறீர்கள்? ஒரு ஆண்டுக்கு ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்திற்குமான கணக்கை எடுங்கள், இல்லையென்றால் பகிரங்கமாக ‘டிக்ளேர்’ பண்ணுங்கள். மின்சார வாரியத்தில் என்ன தவறு ஏற்பட்டாலும், அதன் மீது நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளலாம்; கோர்ட்டில் நீங்கள் தாவா பண்ணலாம் என்று ‘டிக்ளேர்’ பண்ணுங்கள். எவ்வளவு கேஸ்கள் வருகிறதென்று பார்ப்போம். பஞ்சாயத்துக்களில் ஒரு விளக்குக்கூட எரிவது கிடையாது. அவர்களுக்கு எந்த உரிமையும் கிடையாது. பலாத்காரமாகப் பணத்தை வாங்கிக்கொள்கிறார்கள் . . .

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன்: தலைவரவர்களே, நடைமுறைகளை யெல்லாம் பஞ்சாயத்துத் தலைவர்கள், ஒன்றியத் தலைவர்கள் வகுத்துக்கொள்ளலாம். சட்டத்திலே ஓட்டை வரும்போது, தவறு ஏற்படும்போது அதைக் கண்டிப்பதற்கு வழி முறைகள் வைத்திருக்கிறோம். விளக்கு எரியவில்லை என்றால், ஊராட்சித் தலைவரோ அல்லது உறுப்பினரோ அதிகாரிகளுக்கு எழுதிக் கொடுக்க வேண்டும். அப்படி எழுதிக் கொடுத்த தேதியிலிருந்து, போடுகின்ற தேதிவரை எவ்வளவு நாட்கள் இருக்கின்றதோ, அதைக் கேல்குலேட் பண்ணி, குறைக்க விதி முறைகள் இருக்கின்றன. சில இடங்களில் தவறு இருக்கிறதென்றால், அதைத் திருத்தலாம்.

294 தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1973-74 ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கை 1972-73 ஆம் ஆண்டு துணை நிதிநிலை அறிக்கை ஆகியவற்றின் மீது விவாதம்

[1973 நவம்பர் 23]

திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர் : தலைவரவர்களே, இதை நான் மாத்திரம் சொல்லவில்லை. மேலவையிலும், பேரவையிலும் எல்லோரும் சொல்கிறார்கள். ஊராட்சி சம்பந்தப்பட்ட உறுப்பினர்கள் அத்தனை பேரும்—ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும், எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும்—75 சதவிகிதம் விளக்குகள் எரியாமலேயே பணம் வாங்கப்படுகிறதென்று சொல்கிறார்கள். உங்கள் கட்சிக்காரர்களிடமே இது உண்மையா என்று கேட்டுப் பாருங்கள்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : ஆதாரத்தைச் சொல்லுங்கள்.

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : ஏதோ சில இடங்களில் எரியாமல் இருக்கலாம். எல்லாமே எரிகிறதென்று சொல்லவில்லை. உங்களுடைய கடமையைச் செய்து, எரியவில்லையென்று எழுதிக் கொடுத்து, இடையில் இருக்கிற நாட்களுக்குப் பணம் வசூல் செய்யப்பட்டிருக்கிறதா? நீங்கள் தூங்கிவிட்டால் அதற்கு நாங்கள் பொறுப்பல்ல. நீங்கள் உங்கள் கடமையைச் செய்து, விளக்குகள் இவ்வளவு நாட்கள் எரியவில்லை என்று சொன்ன பிறகு, கழித்திருக்கிறார்களா, இல்லையா?

திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர் : அமைச்சரவர்களுக்கு நான் கூறிக்கொள்கிறேன். என்னுடைய பஞ்சாயத்துக் கூட்டு மன்றத்திலே ஆணையாளருக்கு பஞ்சாயத்து யூனியன் கவுன்சிலே கட்டளையிட்டிருக்கிறது, மின்சார வாரியத் திவிரந்து வரக்கூடிய பில்லுக்கு பணம் கொடுக்கக்கூடாது என்று. உடனடியாகக் கொடுக்கவில்லையென்றால் அதன் மீது கலெக்டர் அவர்கள் ஆணையாளரை சஸ்பென்ட் செய்ய முடியும் என்று...

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவரவர்களே, பணத்தைக் கொடுக்கக்கூடாது என்று உத்தரவு போட்டால், அவர் கேட்க மாட்டார். அமைச்சர் குறிப்பிட்ட ஊராட்சி மன்றத்தில் எத்தனை விளக்குகள் எரியவில்லை, எரியாத போது எரியவில்லை என்று தகவல் தெரிவிக்கப்பட்டதா, அப்படித் தெரிவிக்கப் பட்டும் பில் போட்டார்களா என்று தான் கேட்டார்கள். அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுப்பதாகச் சொன்னார்கள்.

திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர் : நாங்கள் பல கூட்டங்கள் போட்டுப் பேசிப் பார்த்தோம். அப்புறம் டி.டி.சி. யில் புகார் சொன்னோம். கலெக்டர் கான்பான்ஸ் போட்டு கூப்பிட்டு வைத்துப் பேசினார். அதனாலேயும் விமோசனமில்லை. அதற்குப் பிறகு ஒரு கார்டு சிஸ்டம் வைத்தோம். அத்தனை கார்டையும் லைட் மேன் பிரசிடண்டிடம் வாங்க வேண்டுமென்று சட்டம் வைத்தோம் கார்டையே வாங்குவதில்லை. ஒன்று இரண்டா அதைப் பற்றிச் சொல்ல.

1973 நவம்பர் 23]

[திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர்]

வருடக் கணக்கில் பேசுகிறேன். வருடக் கணக்கிலே லைட் எரியவில்லை. ஆனால் பணம் வாங்குகிறார்கள். நண்பர் திரு. வெங்கா அவர்கள் இந்த சபையில் இருக்கிறார்கள். அவருக்கும் தெரியும். இதை நான் ஒரு கட்சிக்காரன் என்ற கண்ணோட்டத்தில் சொல்லவில்லை. நீங்கள் இந்தமாதிரி எண்ணுவதால்தான் இம்மாதிரிப் பேசுகிறீர்கள்.

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன்: அதிலே சிக்கல் என்ன? நடைமுறையில் எப்படி இருக்கிறது? ஊராட்சி மன்றங்கள் என்று சொன்னார்கள். ஊராட்சி மன்ற உறுப்பினர்கள் தகவல் தெரிவித்தார்களா என்று கேட்கிறேன்.

திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர்: போன ஆண்டு, இந்த ஆண்டு டி.டி.சி. யில் எழுதிக் கொடுத்தோம். சீப் இன்ஜினியர், மின்சார வாரியத் தலைவர் அவர்களைக் கூப்பிட்டுச் சென்று ஊர் ஊராகப் போய்ப் பார்த்தும் என்ன பிரயோசனம்? உண்மையாகச் சொல்கிறேன். சேதுமகாசமுத்திரம் வட்டாரத்திலே சென்ற ஆண்டு மின்சார வாரியத் தலைவர் திரு. ரங்கபாஷ்யம் அவர்கள்கூட வந்திருந்தார்கள். ஒரு தெரு விளக்குக் கம்பம் நடு ரோட்டில் நடப்பட்ட காரணத்தால் பல வண்டிகள், கார்கள் சேதப்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்றன. இந்த நாள் வரையிலும் அந்த மின்சாரக் கம்பம் அகற்றப்படவில்லை. அரசாங்கமும், பஞ்சாயத்து மன்றமும் ஏற்பாடு செய்து எவ்வளவோ கஷ்டப்பட்டு ரோடு போடுகிறது. ஊழலே இல்லையென்று சொல்வார்கள். உண்மையில் உங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்த தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்களா என்று எனக்குத் தெரியாது. உங்கள் மின்சாரத் தொழிலாளர்கள் செய்து வருகிறார்கள். அவர்கள் உங்களுக்கு பேராபத்தையும் கெட்ட பெயரையும் சம்பாதித்துக் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்கிறேன். இதெல்லாம் எதிர்க்கட்சியிலுள்ள நான் தான் சொல்ல முடியும். திரு. வெங்கா இதையெல்லாம் சொல்வாரா? நான்தான் சொல்ல முடியும். அதனாலே என்மேல் ஆத்திரப்பட்டுப் பிரயோசனம் ஒன்றுமில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, உங்கள் மீட்டர்கள் மூலம் எவ்வளவு கூடுதலாக வசூல் பண்ணுகிறீர்கள்? நம் வீட்டு மீட்டரிலேயே 10, 50 யூனிட் வித்தியாசம் வருகிறது. விவசாயத்திலே இருக்கக்கூடிய நிலைமையைப் பார்த்தால் மிக மோசமாக இருக்கிறது. இந்த மீட்டரும் சரியாக இருப்பதில்லை. சரியாகப் பிழலும் போடுவதில்லை. எல்லா பல்புகளும் மோசமான பல்புகள். ப்ரூஸ் போன பல்புகளைப் போடுகிறார்கள். நாம்கூட ப்ரூஸ்போன பல்புகளை உலுக்கி இணைக்கப்படுகின்றன ஒட்டவைத்து இரண்டு நாட்களுக்கு எரியவைக்கலாம். அதைக்

296 தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1973-74 ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கை 1972-73 ஆம் ஆண்டு துணை நிதிநிலை அறிக்கை ஆகியவற்றின் மீது விவாதம்

[திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர்] [1973 நவம்பர் 23]

கொண்டுவந்து மாட்டிவிட்டுப் போய்விடுகிறார்கள். திரு. சா. கணேசன் அவர்கள் சொன்னதுபோல், ஒரு டியூப் எரியவில்லையென்றால், இன்னொரு டியூப் லைட்டில் உள்ளதை மாற்றிக் கொண்டு வந்து போடுகிறார்கள். ஒரு நாள் எரிகிறது. அந்த லைட் எரியவில்லையென்று சொன்னோமானால், 'எழுதிப் போடுங்கள்' என்று சொல்லுகிறார்கள். மூன்று முறை டியூப்புகள் மாட்டப்பட்டு எரியவில்லை. இம் மாதிரியான குறைகள் ரொம்ப எக்கச்சக்கமாக இருக்கின்றன.

அது மட்டுமல்ல. என் வீட்டிலே இருக்கின்ற விஷயத்தை நான் சொல்கின்றேன். வீட்டிலே லீபேன் கொசு வருவதைத் தடுப்பதற்காகப் போட்டிருக்கின்றேன். அந்த லீபேன் ஓடுகிறதா என்றால் அதுவும் இல்லை. எக்சிக்யூடிவ் என்ஜினியர் அவர்களிடமே கம்பிளெயின்ட் பண்ணி ஒரு நாள் அழைத்துவந்து பார்த்தேன். அங்கே இருக்கின்ற மீட்டரை வைத்து அதில் எவ்வளவு மீட்டர் ஓடுகிறது என்று பார்த்தால், 160 வோல்டேஜ் வருகிறது. இதையெல்லாம் சாதாரண விவசாயி எப்படித் தெரிந்துகொள்ள முடியும்? இந்த மாதிரி நிலைகள் எல்லாம் இருக்கின்றன. என் பட்டுக்கோட்டை வட்டாரத்திலே என்னுடைய பகுதி கடைமொடைநிலையில். அங்கு தண்ணீரே வராது. அப்போது இறைவை பம்பு வைத்துத்தான் நாற்று விடுகிறோம். கார்த்திகை ஐப்பசியில் தண்ணீர் வந்துவிடும். இப்போது என்ன என்று கேட்டால், அதிராம்பட்டணத்திற்குப் பக்கத்திலே 3 மைல் தூரத்திலிருந்து கனெக்ஷன் கொடுத்திருந்தார்கள், நன்றாக இருந்தது. அதில் 180-190 வோல்ட் வந்தது. இப்போது அந்த அதிராம் பட்டணத்தில் இருக்கின்ற காலேஜில் உள்ளவர்கள், அதைச் சேர்ந்தவர்கள் கம்பளைட் பண்ணுகிறார்கள் என்ற காரணத்திற்காக ஆலத்தூரில், 35 மைலுக்கு அப்பால் இருக்கின்ற ஒரு டிரான்ஸ்பார்மரிலிருந்து கனெக்ஷன் கொடுக்கின்றார்கள். இஷ்டப்பட்டால் எது வேண்டுமானாலும் செய்யலாமா. நீங்கள் எங்களை வைத்துத்தானே மின்சார வாரியம் நடத்த முடிகிறது. நாங்கள் கொடுக்கின்ற காசை நீங்கள் வாங்கவில்லையா? நாங்கள் உபயதாரராக இல்லையா? மக்களிடம் காசு வாங்கி, வரி வாங்கி அதைக் கொண்டு நடத்தப்படக்கூடியதாக மின்சார வாரியம் இருக்கின்றது. வியாபாரத் தன்மையிலே இல்லை. சர்க்காராக இருப்பதால் மக்களுக்காக எது வேண்டுமானாலும் செய்யலாமா? இந்த நிலைமையை நீடிக்கிறதா? நான் ரொம்ப வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன். இங்கே இருக்கக்கூடிய அமைச்சர் அவர்களும் அரசாங்கமும் இந்த நிலையை ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

1973 நவம்பர் 23] [திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர்]

அடுத்தபடியாக, கிராமங்களுக்கு மின்சார வெட்டு என்று சொன்னார்கள். மின்சார வெட்டு கிராமங்களுக்குத்தான். அங்கெல்லாம் மின்சாரம் பகலிலே கொடுத்தால் இரவிலே கிடையாது. இரவிலே கொடுத்தால் பகலிலே கிடையாது. காலையிலே கொடுத்தால், சாயந்திரம் கிடையாது. சாயந்திரம் கொடுத்தால் காலையிலே கிடையாது. இது கிராமப் பகுதிகள் பூராவிலும் இருக்கின்றது. நகரப் பஞ்சாயத்துகளிலும், முனிசிபாலிட்டிகளிலும் எங்கும் ஜகஜ்ஜோதியாக எந்த நேரத்திலும் இருப்பதைப் பார்க்கலாம். நகரங்கள் வாழக்கூடிய நிலையை இந்த ஆட்சியிலேதான் பார்க்கிறோம். எதற்காக இந்த ஓரவஞ்சனை? கிராமங்கள் அழியக்கூடிய நிலையை நாம் இந்த ஆட்சியிலேதான் பார்க்கிறோம். 15 பர்சண்ட் மின்சார வெட்டு என்று சொல்லும்போது, எப்போதும் மின்சாரம் கிராமங்களுக்கு ரெடியாக இருக்க வேண்டியதுதானே. இந்தக் குறைபாடுகளை உடனடியாக நீக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்து, பஞ்சாயத்து போர்டிலே ...

(குறுக்கீடு)

நான் சொல்வதெல்லாம் மிக முக்கியமான காரியங்கள். நான் சீக்கிரமாக முடித்துக்கொள்கின்றேன். பஞ்சாயத்துப் போர்டுகளில் தெரு விளக்குகள் எல்லாம் அரசாங்கத்தின் தெரு விளக்குகளாகத்தான் பொருத்திக்கொள்ள வேண்டுமென்று சட்டம் போட்டார்கள். முன்பெல்லாம், தெரு விளக்குகளைப் பொருத்துவது பஞ்சாயத்து போர்டு. அவைகளை மெயின்டெய்ன் பண்ணுவது கம்பெனி. அவர்கள் வசூல் மாத்திரம் பண்ணிக்கொண்டிருந்தார்கள். இந்த லைட்டுக்கு வாடகை, அந்த பிட்டிங்குக்கு வாடகை, எரிவதற்கு மாதாந்திரத்திற்கு ஒரு பிசுட்டி ரேட், அதாவது டியூப் லைட் போட்டு 5 ரூபாய் என்று இருந்தது. பஞ்சாயத்து போர்டிலே கம்பெனியிலிருந்து வாங்கிய டியூப் லைட்டுகள் 10, 15 வருடங்கள் முன்பு வாங்கியவை, பழமையானவை, எல்லாம் கன்டெம் செய்யப்பட்டவைகள். இவைகளை 'ஹாண்ட் ஓவர்' பண்ணும்போது, இது உங்கள் சாமான்கள், எடுத்துக்கொள்ளுங்கள் என்று சொல்லவில்லை. திருப்பிக் கொடுக்கவும் இல்லை. உங்கள் வாரியத்திலே எடுத்துக் கொண்ட டியூப் லைட்டுக்களை, ஸ்ட்ரீட் லைட்டுகளை திருப்பிக் கொடுத்திருக்கிறா? திருப்பிக் கொடுத்துவிடுவதுதான் உலக மரபு. அந்த விளக்குகள் எல்லாம் இன்றைக்குப் போகுமோ நாளைக்குப் போகுமோ என்ற அளவில் இருப்பவை. அதையே போட்டு ஒட்டுகின்றார்கள். வாடகை வாங்கிக்கொள்கின்றார்கள். அதற்கு என்று சார்ஜ் வாங்கிக்கொள்கின்றார்கள். அவைகளை மாற்றி புதிய விளக்குகளாகப் பேர்டுக்கூடாது? இதையெல்லாம் ரொம்பக் கண்டிப்பாகப் பார்க்க வேண்டும். முதலமைச்சர் அவர்கள் விசாரணைக் கமிஷன் வைத்துப்

298 தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1973-74 ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கை 1972-73 ஆம் ஆண்டு துணை நிதிநிலை அறிக்கை ஆகியவற்றின் மீது விவாதம்

[திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர்] [1973 நவம்பர் 23]

பண்ணுவதில், குறைகள் இருந்தாலும் கூட, எனக்கு அதிலே ஒரு திருப்தி. இந்த மாதிரியான குறைகளை சபையிலே அங்கத்தினர்கள் சொல்லும்போது 'நோட்' பண்ணி வைத்துக்கொள்ளுங்கள். சபையிலேயே எழுதி வைத்துக் கொள்ளுங்கள். எழுதி வைத்துக்கொண்டு இந்த மாதிரியெல்லாம் கம்பளைன்ட் வருகிறதே, ஏன் என்று அதிகாரிகளைக் கேளுங்கள். அப்படியெல்லாம் இருந்தால், நான் அரசைப் பாராட்டிப் பெருமையாகக்கூடப் பேசுவேன். அதிலே ஒன்றும் சந்தேகப்பட வேண்டியதில்லை.

ஹரிஜனங்களுக்கு என்ற பெயரிலே கொடுக்கின்றார்கள். மின்சாரம் தொழில்களுக்கும், விவசாயத்திற்கும் ரொம்ப அவசியம். ஹரிஜனங்கள் இருக்கின்ற தெருவிற்கு, இரண்டு மூன்று வீடுகள் இருந்தால்கூட விளக்குப் போட வேண்டியது அவசியம் என்று ஒரு பெரிய பாடாகப்படுத்தி ஏற்பாடு செய்கின்றீர்கள். இப்படியெல்லாம் பண்ணுகிறீர்கள். தொழில்களுக்கும் விவசாயத்திற்கும் இந்த நெருக்கடியான நேரத்தில் முதலிடம் கொடுங்கள். தெரு விளக்குகள் போடுவதில் இவ்வளவு அவசரம் காட்டக்கூடாது என்று தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. ராமன் : ஹரிஜனங்களுக்குச் செய்யக்கூடாது என்று சொல்ல வேண்டாம். கிராமங்களுக்கு என்று பொதுவாகச் சொல்லுங்கள். தனியாகப் பிரித்து ஹரிஜனங்களுக்கு என்று சொல்ல வேண்டாம்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவரவர்களே, கிராமங்களுக்குத் தெரு விளக்குப் போடுவதை இவ்வளவு தீவிரமாகக் கண்டிப்பது சரியல்ல. பொதுவாக தெரு விளக்குப் போடுங்கள் என்று சொல்லட்டும். ஆனால் ஹரிஜனங்களுக்கு மட்டும் போடுகிறோம் என்று சொல்ல வேண்டாம். அதைத் திருத்திக்கொள்வார்கள் என்றுதான் சொல்கின்றேன். ஒரு வேளை அதுதான் அவர்கள் கட்சியினுடைய கொள்கை என்று சொன்னால், அதை நான் ஒத்துக் கொள்கின்றேன். அதற்குத் தயாராக இருக்கின்றேன். ஹரிஜனங்களைத் தனியாகக் குறிப்பிடுவது சரியல்ல.

திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர் : என் மேலேயே அப்படிச் குறை சொல்ல வேண்டாம்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : திருத்திக்கொள்ளுங்கள் என்றுதான் நான் சொல்கின்றேன். பொதுவாக, கிராமங்களுக்குத் தெரு விளக்குப் போடுவது பற்றிச் சொல்லுங்கள்.

1973 நவம்பர் 23]

திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர்: கிராமங்கள் என்று ஏன் சொல்கிறேன். கிராமங்களில் இரண்டே வீடுகள் இருந்தாலும்கூட, ஹரிஜனங்களுக்கு என்பதற்காக 10 மைல் தூரமாகயிருந்தாலும் கனெக்ஷன் எடுக்கின்றீர்கள் என்றுதான் சொல்கின்றேன்.

கடைசியாக, இந்த மின்சார வாரியத்தில் பணி செய்கின்றவர்கள் அவ்வளவு திருப்திகரமாக வேலை செய்யவில்லை என்று பல உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இந்த அரசாங்கத்திற்குக் குறிப்பிட்டுச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகின்றேன். நான் ஒரு இன்சிடிண்டை, ஒரு பெரிய அபாயகரமான நிகழ்ச்சியைப் பற்றிக் கூறி என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கின்றேன். என் ஊருக்குப் பக்கத்தில் மாவக்காடு என்று ஒரு கிராமம் இருக்கின்றது. அந்த கிராமத்தினுடைய ஸ்டரீட் லைட்டினுடைய மின் இணைப்புக் கம்பி துண்டிக்கப்பட்டு நடு ரோட்டில் கிடந்தது. அந்தக் கிராமத்திலுள்ளவர்கள் என்னிடம் வந்து இதுபற்றி அதிராம்பட்டணத்தில் உள்ள ஜே.இ. யிடம் (ஜூனியர் எஞ்சினியரிடம்) சொல்லுங்கள், அபாயம் ஏற்படக்கூடிய நிலையில் அது இருக்கின்றது என்று சொன்னார்கள். நானும் உடனடியாக அவரிடம் இதுபற்றிச் சொன்னேன். அவர் சொன்னார், 'ஆள் இல்லை, பிறகுதான் பார்க்க வேண்டும்' என்று. நான் அதனால் ஏற்படக்கூடிய அபாயத்தைக் குறிப்பிட்டு, 'ஆள் இல்லை என்றால், நீங்களாவது வந்து ஏதாவது செய்ய வேண்டும், ஃப்யூஸ் கேரியரையாவது எடுத்து விடுங்கள், ஏதாவது செய்யுங்கள்' என்று சொன்னேன். எவ்வளவு சொல்லியும் மூன்று நாள் கழித்து வந்துதான் அந்தக் கம்பியை மறுபடி இணைத்தார்கள்.

* மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் இங்கே அதைப்பற்றி இவ்வளவு சொல்லுகின்றார். ஆனால் உரிய காலத்தில் அதுபற்றி ஒரு 'கம்பளெய்ண்ட்' எழுதி அனுப்பியிருந்தால், இப்படி தவறு செய்யும் அதிகாரிகள் மீது நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள உதவியாக இருந்திருக்கும். அவ்வப்பொழுது இவைபற்றி எழுதத் தவறி விடுவதன் காரணமாகத்தான் இப்படி தவறு செய்யும் அதிகாரிகளுக்கும் தைரியம் வருகின்றது.

திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர்: ஏற்றுக்கொள்ளுகிறேன். அதற்கான கம்பளெயிண்ட் செய்து, பிறகு அந்த ஜே.ஈ.யும் மாற்றப்பட்டுவிட்டார்கள். கம்பளெயிண்ட் செய்வது, அதன்பேரிலே நடவடிக்கை எடுப்பது என்பது இப்போது பிரச்சினை இல்லை. ஒரு மிகப் பெரிய வாரியத்தில் இப்படி நடக்கின்றது. ஒரு அதிகாரியிடம் சொல்லியும்கூட மூன்று நாட்களுக்கு கம்பி

300 தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1973-74 ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை
அறிக்கை 1972-73 ஆம் ஆண்டு துணை நிதிநிலை அறிக்கை
ஆகியவற்றின் மீது விவாதம்

[திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர்] [1973 நவம்பர் 23]

அதுவும் மின்சாரம் பாய்ந்துகொண்டுள்ள கம்பி ரோட்டில் அறுந்து
தொங்கிக் கொண்டிருக்கின்றது, சொன்னாலும் நடவடிக்கை எடுத்துக்
கொள்ளுவதில்லையென்றால், அவர்களுக்கு பயம் இருக்கின்றதா என்றுதான்
நான் கேட்கிறேன். பின்னால் அவர்கள் பேரிலே நடவடிக்கை எடுத்துக்
கொள்ளுவதோ அல்லது வேறு இடத்திற்கு மாற்றிவிடுவதோ அதெல்லாம் வேறு
காரியம். அந்தக் கம்பியில் ஒரு எருமைக் கன்றுக்குட்டி தீண்டி செத்து
விட்டது. (சிரிப்பு) ஸார், இதை விளையாட்டாக எடுத்துக்கொள்ளாதீர்கள்.
இதையெல்லாம் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை
முடித்துக்கொள்ளுகிறேன். அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து என் பேரிலே
வருத்தப்பட வேண்டாம். என் சுபாவம் இப்படிப் பேசுவது. இருக்கும்
குறைகளைத்தான் எடுத்துச் சொன்னேன். கட்சி ரீதியில் எதையும் நான்
சொல்லவில்லை. இதிலுள்ள குறைகளை நிவர்த்தி பண்ண வேண்டும் என்று
கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார் : தலைவரவர்களே, நமது மின்சார
வாரியத்தின் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையின் பேரிலே ஒரு சில கருத்துக்களைச்
சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். ஏற்கெனவே இந்த விவாதத்தின்போது
வினாவினுப்பான கருத்துக்கள் அதிகமாகவே சொல்லப்பட்டு விட்டதால் நான்
அப்படிப்பட்ட இடத்தை விட்டுவிட்டு ஆக்கபூர்வமாக என்னென்ன
யோசனைகளைச் சொல்ல வேண்டுமோ அவற்றைச் சொல்லி, அதிலே அரசாங்கம்
சற்று கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

முதலில் என்னுடைய ஒரு சின்ன அனுபவத்தை மட்டும் சொல்லிவிட்டு
பிறகு விஷயத்திற்கு வரலாம் என்று நினைக்கிறேன். சில உற்பத்தித் தொழிற்
சாலைகளிலே மின்சாரம் எவ்வளவு உபயோகித்திருக்கின்றார்கள் என்று பார்த்து,
அதற்குத் தகுந்த அளவிற்கு அவர்கள் பொருள்களை உற்பத்தி செய்திருப்பார்
கள் என்று கணக்கிட்டு அதன் பேரிலே ஸேல்ஸ் டேக்ஸ் அதிகாரிகள் விற்பனை
வரியை விதிப்பதுண்டு. அப்படிப்பட்ட விற்பனை வரிக் கணக்கிலிருந்து
தப்பித்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காக ஒரு சில இடங்களில் இந்த
மின்சார வாரிய ஊழியர்களுடைய ஒத்தாசையுடன் மெயினிலிருந்து மீட்டர்
வழியாக வராமல் நேரடியாகவே மின்சாரத்தை இணைத்துக்கொண்டு பொருள்
களை உற்பத்தி செய்கின்றார்கள் என்று (சாதாரணமாகச் சொல்லப்படுகிறது.
இப்படிச் செய்வதால் எவ்வளவு பொருள்களை, அவர்கள் உற்பத்தி செய்தார்கள்
என்று விற்பனை வரி அதிகாரிகளால் கண்டுபிடிக்க முடியாது. இப்படி நடை
பெறுகிறதையெல்லாம் தடுத்து, நிறுத்தி, இப்படிப்பட்ட காரியங்களுக்கு

1973 நவம்பர் 23] [திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார்]

உடந்தையாக இருக்கும் ஊழியர்கள் பேரிலே, அதிகாரிகள் பேரிலே தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஏன் இதைக் குறிப்பிட்டேன் என்றால், உற்பத்தியாகும் மின் சக்தியில் 18 சதவிகிதம் 'வேஸ்ட்' ஆகி விடுகின்றது என்று சொல்லுகின்றார்கள். அதில் இப்படித் திருடு போவதும் சேருகிறது என்பதற்கு ஒரு உதாரணமாகச் சொல்லுகிறேன்.

எப்படி உடலுக்கு உயிர் முக்கியமோ அது போல மனிதனுடைய வாழ்விற்கு மின் சக்தியானது உணவிற்கு அடித்தபடியாக முக்கியமாக இருக்கிறது. அதிலும் என்னைப் போன்ற விவசாயிகளுக்கு அது ரொம்பவும் முக்கியமாக இருக்கிறது. மின்சாரம் இல்லையென்றால், என்ன பண்ணுவது என்ற நிலைக்கு வந்துவிட்டோம் இப்போது. தமிழ் நாட்டிலே தொழிலபிவிருத்தியும் விவசாயமும் மிக அதிகமாகப் பெருகிக் கொண்டு வருகின்றது. இரண்டு வாரங்களுக்கு முன்னால் விருதுநகரில் நமது கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் அங்குள்ள வியாபார சங்கத்தில் பேசும்போது குறிப்பிட்டார்கள், இந்திய உப கண்டத்திலே பதினொரு லட்சம் விவசாய பம்புசெட்டுகள் இருக்கின்றன என்றால், அவற்றில் மூன்றரை லட்சம் தமிழ் நாட்டிலேயே ஓடுகின்றன என்று. அமைச்சர் திரு. மாதவன் அவர்கள் அப்போது அங்கே இருந்தார்கள். அவ்வளவு மின்சார பம்புசெட்டுகள் கிராமப்புறங்களிலே இப்போது ஓடுகின்றன. இப்படி விவசாயத்திற்கும் தொழில்களுக்கும் நாளுக்கு நாள் மின்சாரம் அதிகமாகத் தேவைப்படுகின்றது. நமது மாநிலத்திலே உள்ள அவ்வளவு நீர் நிலையங்களிலும் எந்த அளவிற்கு மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்ய முடியுமோ அவ்வளவிற்கும் செய்துவிட்டோம். இன்னும் ஒகனேகல் திட்டம் ஒன்றுதான் பாக்கியாக இருக்கிறது. அந்தத் திட்டத்தைப் பூர்த்தி செய்தால் அதிலே நமக்கு ஒரு ஆயிரம் மெகாவாட் கிடைக்கும் என்று சொல்லுகின்றார்கள். எனவே, மைசூர் மாநில அரசாங்கத்தோடு இது விஷயத்திலே ஒரு ஒப்பந்தத்திற்கு வந்து இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றினால், நமக்கு வேண்டிய மின் சக்தி கிடைக்கும். எனவே இதை அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இந்த ஒகனேகல் திட்டத்தை முடித்துவிட்டால், பிறகு எல்லாம் சிறு சிறு திட்டங்கள்தான் இருக்கின்றன. பத்து மெகாவாட்ஸ், இருபது மெகாவாட்ஸ் என்று அந்த அளவில் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய திட்டங்கள்தான் மிச்சமாக இருக்கின்றன. அடுத்து வரும் ஐந்தாண்டுக் காலத்தில், இப்போதுள்ள மின்சார உற்பத்தியை அதிகரிக்கவில்லை என்றால், பல தொந்தரவுகள் ஏற்படக் கூடும். எனவே, இப்போதுள்ள நீர் மின்சாரத் திட்டங்களோடு நின்றுவிடாமல்

302 தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1973-74 ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை
அறிக்கை-1972-73 ஆம் ஆண்டு துணை நிதிநிலை அறிக்கை
ஆகியவற்றின் மீது விவாதம்

[திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார்] [1973 நவம்பர் 23]

மேலும் பல அனல் மின்சார நிலையங்களையும் அணு மின்சக்தி நிலையங்களையும் எவ்வளவுக்கெவ்வளவு சீக்கிரமாக ஏற்படுத்த முடியுமோ அந்த அளவிற்கு ஏற்படுத்தி உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஏன் இதைச் சொல்லுகிறேன் என்றால், இப்போது வந்த மின்சார வெட்டை அனுபவித்த பிறகு பின் மின்சாரம் இல்லையென்றால் பொருளாதாரம் எவ்வளவு சீர்கெட்டுவிடுகிறது, உற்பத்தி எவ்வளவு குறைந்துவிடுகின்றது, விலைகள் எந்த அளவிற்கு ஏறிவிடுகின்றன என்பதைப் பார்த்தோம். எனவே, இதைக் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, விவசாயத்திற்கு இப்போது மின்சாரம் தருகின்றார்கள். ஆனால் தோத்தில் கொடுப்பதில்லை. 15 சதவிகிதம் வெட்டு என்று சொல்லி, ஒரு நாளைக்கு காலை 6 மணி முதல் 12 மணி வரையில், ஒரு நாளைக்கு பகல் 12 மணியிலிருந்து மாலை 6 மணி வரையில், இன்னொரு நாள் ராத்திரி 12 மணியிலிருந்து காலை 6 மணி வரையில் என்றெல்லாம் கொடுக்கின்றார்கள். இப்படிக் கொடுத்தால், தோட்ட விவசாயம் செய்கின்றவர்கள் என்ன செய்ய முடியும்? ராத்திரி வேளையில் எப்படித் தண்ணீர் பாய்ச்சுவது, எப்படி பாத்தி கட்ட முடியும்? ஆகவே விவசாயத்திற்கு பம்புசெட்டு வைத்திருப்பவர்களுக்கு 'கட்' இல்லாமல் பகல் முழுவதும் கொடுத்து ராத்திரி முழுவதும் நிறுத்திவிடுங்கள். இதிலும் வேளாண்மைக்கு வேண்டுமானால் ராத்திரி வேளையில் கொடுக்கலாம், ஆனால் தோட்டப் பயிர் வைப்பவர்களுக்கு பகலில் கொடுத்தால்தான் முடியும். இதைக் கவனிக்க வேண்டும்.

அடுத்து, தெரு விளக்குபற்றிச் சொன்னார்கள். நான் டி.டி.ஸி. மீட்டிங்கில் கூட இதைப்பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறேன், ஏன் கிராமத்திலேகூட தெரு விளக்கே எரிவதில்லை. ஆனால் இருக்கும் விளக்குகள் எவ்வளவு என்று கணக்குப் போட்டு அவ்வளவுக்கும் 50 லைட் என்றால், ரூ. 150 என்று கணக்குப் போட்டு வாங்கிவிடுகின்றார்கள். நான் சொல்லுவது, ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் தெரு விளக்குகள் மொத்தத்திற்குமாக ஒரு மீட்டர் போட்டுவிடுங்கள். எவ்வளவு மின்சாரம் செலவாயிற்று என்று கணக்குப் பார்த்து சார்ஜ் பண்ணிக்கொள்ளட்டும். அடுத்து, பல கிராமங்களிலே தெரு விளக்குகளே எரிவதில்லை என்று அடிக்கடி கம்பிளேயிண்ட் வருகின்றது. இந்தக் குறைகளையெல்லாம் கட்டாயம் நிவர்த்தி செய்ய வேண்டும்.

மேலும் கிராமங்களிலே உள்ளவர்கள் லைன்மேன்களைக் கண்டுபிடிப்பது ரொம்பவும் கஷ்டமாக இருக்கின்றது. அதுவும் 'கட்' என்று வந்துவிட்டால், கிராம மக்கள் அவர்களுடைய தயவில்தான் வாழ வேண்டியிருக்கின்றது.

1973 நவம்பர் 23] [திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார்]

பொதுவாக மின்சார வாரியம் நன்றாக இயங்கவில்லை என்று பரவலாகச் சொன்னாலும், பொதுவாக எவ்வளவோ முன்னேற்றமான காரியங்களைச் செய்துதான் இருக்கின்றார்கள். ஆனாலும் சில சிறு குறைகள் இருக்கின்றன. ஊழல்கள் இருப்பதாகவும் பரவலாகப் பேசப்படுகின்றது. இதையெல்லாம் அமைச்சர் அவர்கள் கவனித்து வேண்டியதைச் செய்ய வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக் கொண்டு மற்ற உறுப்பினர்கள் சொன்ன குறைகளிலும் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று கூறி முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

திரு. எஸ். சி. செங்கோட்டு வேலப்ப கவுண்டர் : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, 1972-73 ம் ஆண்டு துணை நிதி நிலை அறிக்கை மீது ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மின்சார விநியோகம் பற்றி எனக்கு முன்பு பேசிய பல நண்பர்களும் குறிப்பிட்டார்கள். விவசாயத்தைப் பொறுத்த வரையிலே, நம்முடைய அமைச்சரவர்கள் 6 லட்சத்திற்கு அதிகமான பம்பு செட்டுகள் இருப்பதாகக் கணக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அப்படி விவசாயத்திற்குக் கொடுக்கப்பட்ட பம்புசெட்டுகளில் எத்தனை பம்புசெட்டுகள் சரிவர இயங்காமல் இருக்கின்றன. எத்தனை பம்புசெட்டுகள் போதிய மின்சார மின்னிற்பு இருக்கின்றன, அதனால் விவசாயிகள் எவ்வளவு கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்பதை அமைச்சரவர்கள் முதலில் யோசித்துப் பார்க்கட்டும். ஏனென்றால், எனக்கு முன்பு பேசிய நண்பர்கள் குறிப்பிட்ட மாதிரி, இன்று நாட்டிலே தங்களுடைய காரியங்களைச் சுயமாக சாதித்துக்கொள்ள முடியாதவர்கள், குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டுமானால் விவசாயிகள் தான். விவசாயிகள் எந்த சர்க்கார் அலுவலகத்திற்கும் சென்று தங்களுடைய சுய தேவையை, நியாயமான கோரிக்கைகளைப் பூர்த்திசெய்துகொள்ள முடியாத நிலைமையில் இருக்கின்றனர். அந்த மாதிரி விவசாயிகளுக்கு இந்த மின்சார வாரியத்தில் ஏற்படுகிற ஒரு சில தொல்லைகளைப்பற்றிக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். விவசாயத்திற்காக கிணறுகளுக்கு மோட்டார் பொருத்தப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அவைகளில் பெரும்பாலானவைகளுக்கு மீட்டர் பொருத்தப்படுவதில்லை. முதல் மாதம் 25 ரூபாய் அல்லது 30 ரூபாய் என்று வைத்துக்கொண்டால், மாதாமாதம் அந்தத் தொகையை வசூலித்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். மழை பெய்திருக்கலாம், நல்ல நீர்ப்பாசனப் பிரதேசங்களாக இருக்கலாம், வாய்க்காலில் தண்ணீர் இருக்கலாம், மோட்டார் ஓடாமல் இருந்திருக்கலாம். மீட்டர் இல்லாத காரணத்தினாலே, எந்தத் தொகை போடப்பட்டிருக்கிறதோ அந்தத் தொகையை வசூலிக்கிறார்கள். இந்த நிலைமை எங்கள் பகுதியில் நீடித்துக்கொண்டு வருகிறது. இந்த நிலை அகற்றப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்,

பி.ப
6-20

304 தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1973-74 ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை
அறிக்கை 1972-73 ஆம் ஆண்டு துணை நிதிநிலை அறிக்கை
ஆகியவற்றின் மீது விவாதம்

[திரு. எஸ். சி. செங்கோட்டு வேலப்ப கவுண்டர்] [1973 நவம்பர் 23]

தெரு விளக்கைப்பற்றி நண்பர்கள் நல்ல முறையில் குறிப்பிட்டார்கள். மதிப் பிற்குரிய அமைச்சரவர்கள் அந்த மாதிரி இருந்தால் எரியாத விளக்குகளுக்கு வசூலித்திருக்கமாட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். அமைச்சரவர்கள் இதைப் பற்றி சரிவர ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை என்று நான் கருதுகிறேன். காரணம், பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களாகட்டும், பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர்களாகட்டும், இதைப்பற்றிப் பேசாத இடமே கிடையாது. என்னைப் பொறுத்த வரையிலே சொல்ல வேண்டுமானால், எங்கள் பகுதியிலே கிட்டத்தட்ட ஒரு வருஷத்தில் 6 மாதம் தெரு விளக்குகள் எரிவதில்லை. பஞ்சாயத்தைக் கேட்டால், ஊழியர் களுக்குச் சம்பளம் கொடுக்க பணம் சரியாகப் போய்விடுகிறது என்கிறார்கள். மாதம் ரூ. 1,500 கட்டக்கூடிய பஞ்சாயத்திற்கு இந்த நிலை என்றால், சாதாரண பஞ்சாயத்தின் நிலை எவ்வாறு இருக்கும் என்று யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். மின்சார வாரியத்தைப்பற்றி, வினியோகத்தைப்பற்றிப் பல தடவை அனைவருமே எடுத்துச் சொல்லி அக்குறைகளுக்கு நிவர்த்தி தேடி வேண்டுமென்று கேட்டு வந்திருக்கிறோம். எந்த மாதிரி விமோசனம் ஏற்பட்டது என்று தெரியவில்லை. விமோசனம் செய்திருக்கிறார்களா என்று கூடத் தெரியவில்லை. அரிஜன் குடியிருப்பைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அவர்களுக்கு தெரு விளக்கு கொடுக்க வேண்டியது அவசியம் என்று ஒப்புக்கொள்கிறோம். செய்கிற காரியம் சிறப்பாகச் செய்யப்படவேண்டும். அந்தக் காரியம் தொடர்ந்து நீடித்து, நல்ல பெயரோடு நிலைக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு செயல்பட வேண்டும். விளக்குகள் போடுகிறார்கள், கம்பம் நடுகிறார்கள், ஆனால் அந்த விளக்கு பொருத்தி அது எத்தனை மாதம் சரியாக எரிகிறது, மக்கள் திருப்தியடைந்தார்களா என்று பார்க்கவேண்டும். செய்கிற காரியம் மக்களுக்கு உபயோகமாக, திருப்தியாக இருக்கவேண்டும். ஒரு படி மேலே சொல்வதானால், குறிப்பாக எங்கள் பகுதியைப்பற்றி இரண்டொரு கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். ஈரோட்டிலே சூப்பிரண்டெண்டிங் என்ஜினியர் ஆபீஸ் இருக்கிறது. நாங்களெல்லாம் ஈரோட்டிலே இருப்பவர்கள். அந்த அலுவலகத்தில் கோரிக்கைகளுக்காகச் சென்று பார்க்க வேண்டுமானால் மிகவும் கஷ்டம். அங்கு போகும் போதெல்லாம் யூனியன்களைச் சேர்ந்த தலைவர்கள், காரியதரிசிகள் சூப்பிரண்டெண்டிங் என்ஜினியர் ஆபீசில் இருக்கிறார்கள். எங்களைப் போன்றவர்களே அதிகாரிகளைப் பார்க்க முடியவில்லை, பல தடவை பார்க்காமல் திரும்பி வந்திருக்கிறோம் என்று சொன்னால், சாதாரணமாக ஒரு விவசாயி கிராமப் பகுதியிலிருந்து வருகிறவர் அவர்களைப் பார்க்க முடியுமா என்று அமைச்சரவர்கள் யோசிக்க வேண்டும். சர்க்கார் அலுவலகம் என்பது மக்கள் குறைகளைச் சொல்வதற்கு நிவர்த்தி தேடிக்கொள்வதற்கு இருக்கிறது. மின்சார இலாகாவைப் பொறுத்த வரை, கணக்கர்கள் சங்கம்,

1973 நவம்பர் 23] [திரு. எஸ். சி. செங்கோட்டு வேலப்ப கவுண்டர்]

ஓயர்மென்கள் சங்கம், ஹெல்ப்பர்கள் சங்கம் இப்படி பல சங்கங்கள் இருக்கின்றன. நான் லேபர் யூனியன்கள் வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. அவசியம் வேண்டியது தான். அதற்காக, இந்த லேபர் யூனியன்களோடு அவர்கள் விவாதிப்பதற்கும், மற்றும் தங்கள் துணை அதிகாரிகளை வைத்து கூட்டம் கூட்டுவதற்கும் நேரம் சரியாக இருக்கிறது, வேறு வேலை செய்ய முடியவில்லை. இந்த மாதிரி நிலைமை இருக்கிறது. பல தடவை சிக்கலான சிரமங்களைப்பற்றிச் சொல்ல வேண்டுமானால் கூட, அவர்களைச் சந்திக்க முடிவதில்லை. 10 தடவை போனால் ஒரு தடவை சந்திக்க முடியும் என்ற நிலை இருக்கிறது. இதை இன்னும் கூட விளக்கமாகச் சொல்ல வேண்டுமானால், மாநகராட்சியிலே மின்சார இலாகாவிலே தவறு நடந்தது. முதலமைச்சர் அவர்கள் மாநகராட்சியைக் கலைக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அதை வரவேற்கிறோம், கலைக்கப்படும் என்று அறிவித்ததை வரவேற்கிறோம். தமிழ் நாட்டிலே பல பெரிய இலாகாக்களின் நிர்வாகங்கள் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. குறிப்பிடத்தக்க ஒரு அம்சம் இவ்வளவு பெரிய தவறு இந்த மாநகராட்சி மின்சார இலாகாவிலே நடந்திருக்கிறது. யார் பொறுப்பு என்பதை யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். இந்த மாநகராட்சி கலைக்கப்பட்டது மட்டும் போதாது. இதே நிலை எல்லாப் பகுதியிலும் இருக்கிறது. மின்சார இலாகாவைப் பொறுத்த வரையில், தினக் கூலியை வைத்துக்கொண்டு வேலை செய்வது அதிகம். எங்கள் பகுதியில் கேட்டால், ஒரு வாரம் வேலை கொடுத்தார்கள், இன்னொரு வாரம் வேலை இல்லை என்று சொல்லக்கூடிய பல நண்பர்கள் இருக்கிறார்கள். ஒரு மாதம் வேலை இருக்கும், அப்புறம் இருக்காது, புதிதாக லைன் போட்டால் வேலை கிடைக்கும் என்ற நிலை இருக்கிறது. இன்றையதினம் வேலையில்லாத் கஷ்டம் இருக்கிறது. இவர்களை நிரந்தரமாக ஒரு குப்பிரண்டெண்டிங் என்ஜினியர் அலுவலகத்திலோ அல்லது டிவிஷனல் என்ஜினியர் அலுவலகத்திலோ வேலைக்கு வைத்துக் கொள்ளலாம்.

மாநகராட்சி மின்சார இலாகாவைப் பொறுத்தவரை, கையாடல் செய்தவர்களை, அதற்குக் காரணமாக இருந்தவர்களைத் தண்டிக்க வேண்டுமென்று சொல்வது பொருத்தமாகும். மின்சார இலாகாவில் தவறு நடந்திருக்கிறதென்று சொன்னால், அது ஒரு நாளில் அல்லது 20 நாளில் நடக்கக் கூடிய செயல் அல்ல. நீண்ட காலம் அவர்கள் இதிலே ஈடுபட்டிருக்க வேண்டும். மேலே உள்ளவர்களுக்கு கீழே உள்ளவர்களைக் கணக்குக் கேட்பதற்கு உரிமை இருந்திருக்கிறதா என்று பார்க்க வேண்டும். இதில் யார் தவறு செய்தார்கள் என்பதை அமைச்சரவர்கள் யோசித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கோடிக்கணக்கான ரூபாய்கள் மோசடி என்று பத்திரிகையில் பார்க்

306 தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1973-74 ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கை 1972-73 ஆம் ஆண்டு துணை நிதிநிலை அறிக்கை ஆகியவற்றின் மீது விவாதம்

[திரு. எஸ். சி. செங்கோட்டு வேலப்ப கவுண்டர்] [1973 நவம்பர் 23]

கிறோம். இந்தே கூட எல்லோரும் சொல்கிறோம். இதை ஒரு மாதம் அல்லது ஒன்றரை மாதத்தில் செய்துவிடக் கூடிய காரியம் என்று சொல்ல முடியாது. நீண்ட நாட்களாக இந்தத் துறை கவனிக்கப்படாமல் இருந்திருக்க வேண்டும். இந்த மாதிரியான தவறால் அரசுக்கு மட்டும் கெட்ட பெயர் அல்ல, தமிழ் நாட்டிற்கே கெட்ட பெயர் என்று சொல்லித் திரவேண்டியது அவசியமாகிறது. இந்த மாதிரியான நிலை ஏற்படும் அளவிற்கு நிர்வாக இயந்திரம் போய்விடக் கூடாது என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதே போன்று விவசாயத்தைப் பொறுத்தவரை, புதிதாக மின் இணைப்பு கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது என்று சொல்கிறார்கள். ஒன்றைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல விரும்புகிறேன். விவசாயத்தைப் பொறுத்த வரையிலே, பம்புசெட்டு போட்ட பிறகு 6 மாதமானாலும் கூட கனெக்ஷன் கிடைப்பதில்லை. இதைப் பற்றி கிராம விவசாயிகள் கொடுத்த மகஜரை அமைச்சரவர்களிடத்தில் கொடுத்தேன். சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளை விசாரித்தால் டிரான்ஸ்பார்மர் கிடைக்க வில்லையென்று சொல்கிறார்கள். தொழில்களுக்குப் புதிதாக மின் இணைப்புகள் கொடுக்கப்படுகின்றன. ஆனால் விவசாயிகளிடத்தில் பாரபட்சம் காட்டப் படுவது நியாயமா என்று கேட்கிறேன். இந்த மாதிரியான காரியங்கள் நடைபெறாமல் தடுக்க வேண்டியது அமைச்சரவர்களின் பொறுப்பு என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மற்றொன்று, கூட்டுறவுத் துறையிலே விசைத் தறிகள் புகுத்தப்பட வேண்டுமென்பது அரசின் கொள்கை. எல்லா சங்கங்களுக்கும் பவர்டூம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். பவர்டூபுக்காக அரசு கடன் கொடுத்திருக்கிறது. அதே சந்தர்ப்பத்தில் மின்சார இணைப்பு கொடுக்கப்படுவதில்லை. மின்சார இலாகாவிலே மேல்மட்டத்திலே உள்ளவர்களிடம் கேட்டால், அரசாங்கத்தின் பாலிசி கொடுக்கக்கூடாது என்கிறார்கள். அரசு உத்தரவு வந்த பிறகு தான், கொடுக்கப்படும் என்கிறார்கள். ஒரு பக்கம் விசைத் தறி புகுத்தப்பட வேண்டுமென்று பணம் கடன் கொடுப்பது, இன்னொரு பக்கம் மின் இணைப்பு கொடுக்கக் கூடாது என்று இந்த நிலைமை இருக்கிறது. இந்த மாதிரி நிலை இருப்பது சரியல்ல. ஒரு இலாகாவிற்கும் இன்னொரு இலாகாவிற்கும் உள்ள தொடர்பு சரியானதாக இல்லை என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அரசு பணம் கொடுத்த பின்பு, தற்களையெல்லாம் வாங்கிப் பொருத்தி, 6 மாதம் 3 மாதம் சுமமா வைத்துக் கொண்டு பிறகு ஆயில் என்ஜின் வாங்கி ஓட்டி பிறகு, மின்சாரம் கொடுத்த பிறகு, ஆயில் என்ஜினை விற்குல், சங்கங்களுக்கு அதிக நஷ்டம் ஏற்படும் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மற்றொன்றையும் சொல்லி முடித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1973-74 ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை 307
அறிக்கை 1972-73 ஆம் ஆண்டு துணை நிதிநிலை அறிக்கை
ஆகியவற்றின் மீது விவாதம்

1973 நவம்பர் 23] [திரு. எஸ். சி. செங்கோட்டு வேலப்ப கவுண்டர்]

6-30

கல்வி ஸ்தாபனங்களைப் பொறுத்தவரையிலே, வீட்டிற்கு ஆகும் மின்சாரத் திற்கு யூனிட்டிற்கு எவ்வளவு தொகை என்று வகுவிக்கிறார்களோ அதையே கல்வி ஸ்தாபனங்களுக்கும் வகுவிக்கிறார்கள். என் சொந்த அனுபவத்திலிருந்து சொல்கிறேன். உயர்நிலைப் பள்ளிகளை விட கல்லூரிகளிலே அதிகப்படியான மின்சாரம் தேவைப்படுவதால், கட்டணம் மாதம் ஒன்றுக்கு 400 ரூபாய், 500 ரூபாய் என்ற அளவிலே வந்து விகிறது. கல்விக்கு முதலிடம் கொடுக்கப் பட வேண்டுமென்பது அரசின் கொள்கை என்று அமைச்சர்கள் எல்லோரும் சொல்கிறார்கள். இதை வரவேற்கிறோம். இதிலே வீட்டிற்கு என்ன கட்டணத்தை வகுவிக்கிறார்களோ அதே கட்டணத்தை கல்வி ஸ்தாபனங்களுக்கும் வகுவிக்கிறார்கள். ஒரு சில கல்வி நிலையங்கள் இதை ஏற்று சரியாக ஒழுங்காகச் செலுத்த முடியாத நிலையில், சிரம திசையில் இருக்கின்றன. இதைப் பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, மின் வாரியத்தைப் பொறுத்த வரையில், மின்சார இலாகாவைப் பொறுத்தவரையில், அங்குள்ள ஊழியர்கள் சுயமாகச் செயல்பட வேண்டும், அரசியல் தலையீடு இருக்கக் கூடாது. கீழே உள்ளவர்கள், ஒரு ஹெல்ப்ர் அல்லது லைன்மென், யாராகட்டும், மேலேயுள்ள அதிகாரிகள் போடக் கூடிய உத்தரவுகளுக்குக் கட்டுப்பட்டவர்களாக இருக்க வேண்டும். சில இடங்களில் பார்த்தால், இந்த நிலை இல்லை. இந்த இலாகாவில் இது வேகமாக வளர்ந்து வருகிறது. இதைத் தீர்க்க வேண்டுமென்றால், அமைச்சர் அவர்கள்தான் தலையிட வேண்டும். சூப்பிரெண்டெண்டிஷ் இன்ஜினியர், டிவிஷனல் இன்ஜினியர் போடும் உத்தரவுகளை கீழே உள்ளவர்கள் மதிக்கின்ற நிலைமை தமிழ் நாட்டில் நிச்சயமாக இல்லை. கீழே உள்ளவர்கள் சொல்வதுதான் கிராமங்களில் சட்டம். மின்சார வெட்டு என்று சொன்னால், கிராமங்களில் இந்தச் சிப்பந்திகளே யாருக்கும் தெரிவிக்காமல் பியூலை எடுத்துக் கொண்டு போய்விடுவார்கள். மேலே உள்ளவர்களிடம் சொன்னால், அவர்களால் கண்டிக்க முடியாமல் போய் தங்களுக்குள்ளேயே மனக்குறையைச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களிடம் அரசியல் உறவு அதிகமாக இருக்கிறது. அது வெளிப்படையாகவே சொல்லப்படுகிறது. கோடிக்கணக்கான ரூபாயைச் செலவு செய்கின்ற அரசாங்கம் நிர்வாகத்தைச் சீர்படுத்துவதோடு பல்ப், சோக், ஸ்டார்ட்டர் போன்றவற்றை வெளியிலிருந்து ஏன் வாங்க வேண்டும்? இவ்வளவு பெரிய துறை இந்தப் பொருள்களை உற்பத்தி செய்வதற்கு ஏன் நடவடிக்கை எடுக்கக்கூடாது? அரசே அவற்றை உற்பத்தி செய்ய முன்வந்தால், வெளியாரிடமிருந்து வாங்க வேண்டிய அவசியம் இருக்காது. அரசாங்கமே உற்பத்தி செய்து அந்தந்த இடங்களுக்கு அனுப்பி வைத்து, இந்தப் பொருள்கள் சரியாக இல்லை, நல்ல முறையில் கிடைக்கவில்லை என்ற குறையைப் போக்கவேண்டும். மின்சாரம் மனிதனுடைய வாழ்க்கையில் இன்றி

308 தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1973-74 ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கை 1972-73 ஆம் ஆண்டு துணை நிதிநிலை அறிக்கை ஆகியவற்றின் மீது விவாதம்

[திரு. எஸ். சி. செங்கோட்டு வேலப்ப கவுண்டர்] [1973 நவம்பர் 23]

யமையாத உணவு, உடை போன்று அடிப்படையான அளவுக்கு, தேவைப்படுகிறது. மின்சாரத்தை உபயோகிக்கின்றவர்கள் மேலும் அதிகமாகி வருகின்ற இந்தக் காலத்தில் இந்த இலாகா திறம்படச் செயல்பட வேண்டும், அரசியல் குறுக்கீடு இல்லாமல் செயல்பட வேண்டுமென்றும் தெரிவித்துக்கொண்டு, இந்த அளவுக்குப் பேச வாய்ப்புக் கொடுத்தமைக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. வி. வெங்கா : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, இன்றையதினம் இந்தச் சபையில் சமர்ப்பிக்கப்பட்டுள்ள, 1973-74 ஆம் ஆண்டின் நிதி நிலை அறிக்கையின் மீதும், 1972-73 ஆம் ஆண்டின் துணை நிதி நிலை அறிக்கையின் மீதும் என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல வாய்ப்புக் கொடுத்தமைக்கு நன்றி தெரிவித்து எனது கருத்துக்களைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அரசு பல துறைகளை நிர்வகித்து வந்தபோதிலும், இந்த மன்றத்திலே இருக்கக்கூடிய உறுப்பினர்களில் ஒருவருகிய நான் பல துறைகளைக் குறித்து என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்கின்ற நேரத்தில் இந்த மின்சாரத் துறை மட்டும்தான் நாங்கள் சொல்லக்கூடிய ஆலோசனைகள் சாத்தியமாகக் கூடியவை தானா அல்லது செயல்படுத்த இயலாது என்று ஒரு குறிப்பினை ஆண்டுதோறும் இந்த மன்ற உறுப்பினர்களுக்கு அளித்து வருகிறார்கள். இதே நிலைமை வேறு துறைகளில் ஏற்படுமேயானால், சாலச் சிறந்ததாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். எங்கள் ஆலோசனைகளுக்குப் பதில் கொடுக்கின்ற இந்தத் துறையினைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இன்றையதினம் மின்சாரமானது மனித வாழ்க்கையில் மிக மிக அவசியமானது என்பதை மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் கூட இங்கே மிக நல்ல முறையில் எடுத்துச் சொன்னார்கள். நாம் திட்டங்களைத் தீட்டுவதற்கு முன்பாக, தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்த வரையில் மனிதன் சராசரியாக 12 யூனிட்கள் உபயோகித்து வந்து இன்றையதினம் ஏறக்குறைய 133 யூனிட்கள் உபயோகிக்க வேண்டிய ஒரு சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைக் கருத்தில் கொண்டு பார்ப்போமேயானால், மின்சாரமானது மனித வாழ்க்கையில் எப்படி எல்லாம் புகுந்திருக்கிறது, எப்படியெல்லாம் தேவைப்படுகிறது என்பதையெல்லாம் எண்ண முடிகிறது. இன்றையதினம் இந்த அரசு ஏற்பட்டதற்குப் பிறகு கிராமப்புறங்களில் மின்சாரம் கிடைத்தாக வேண்டும் என்ற ஒரு நல்ல திட்டத்தைத் தீட்டி நம்முடைய முதலமைச்சர் கலைஞர் அவர்கள் அந்தத் துறையைத் திறமைப்படுத்தி அனைத்து கிராமங்களுக்கும் மின்சாரம் வழங்க ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். இதிலே இருபது வருஷமாக ஆட்சிப் பொறுப்பு நம்மிடம் இருந்தும், ஏறக்குறைய 22,000 கிராமங்களுக்கு மட்டும்தான் மின்சாரம் நாம் விநியோகம் செய்திருக்

1973 நவம்பர் 23]

[திரு. வி. வெங்கா]

கிறோம்; ஆனால் இந்த ஆறு, ஏழு ஆண்டுக் காலத்தில், ஏறக்குறைய கழக அரசு ஏற்பட்ட பிறகு, 60,000 கிராமங்களுக்கு மின் விநியோகம் செய்து விட்டார்கள் என்ற பொருளையின் காரணமாகத்தான் எங்கு பார்த்தாலும் லைன் இழுக்கிறார்கள், எப்படி, என்று இந்த மன்றத்தில் கேள்வி எழுப்பப்படுகிறதே தவிர, லைன்கள் அதிகமாகி அனைத்து கிராமங்களுக்கும் மின்சாரம் நாம் வழங்கியது சாலச் சிறந்தது, நியாயமான செயல் என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் குறிப்பிட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்கள் உற்பத்தியானது அதிகமில்லை, உற்பத்தியில்லாமல் விநியோகத்தை அதிகமாக்கிக் கொண்டே சென்றால், எப்படிப் பொருத்தமாகவிருக்கும் என்ற வாதத்தை எழுப்புகிறார்கள். இது எப்படி இருக்கிறது என்றால், பத்து பேர் ஆண்டவன் கிருபையால் நான்கு வேளையும் சாப்பிட்டுக் கொண்டிருப்பார்கள், அவர்கள் தலையெழுத்து அப்படி. மற்றவர்கள் ஒரு வேளைக்குக்கூட இல்லாமல் பட்டினியாக இருப்பார்கள் என்று பழங்காலத்தில் சொல்லிக்கொண்டிருந்தார்களே, அது போல், எனக்கு முன்பே மின் இணைப்பு கிடைத்துவிட்டது, அனுபவித்துக் கொண்டே இருப்பேன், கவலை யில்லை, ஆனால் மேற்கொண்டு இணைப்புகள் கொடுக்கக்கூடாது என்று சொல்லும் வாதமாக இருக்கிறது. கழக அரசைக் குறை கூற வேண்டுமென்று எண்ணுகின்றவர்கள் இதைச் சிந்திக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அனைத்துக் கிராமங்களுக்கும் மின்சாரம் கிடைக்க வேண்டுமென்று பாடுபட்டு வருகின்ற கழக அரசின் கீழ் இயங்கும் மின்வாரியத்தையும், சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளையும் நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்றையதினம் வேளாண்மைத் துறையில் பசுமைப் புரட்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது என்றால் அதற்கு மிக மிக முக்கியமான காரணம் கழக அரசு தீட்டிய திட்டங்களைச் செயல்படுத்தியதுதான் என்பதை ஒத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஒரு போக நிலங்களை இரு போக நிலங்களாக மாற்ற வேண்டும், இரண்டு போக நிலங்களை மூன்று போக நிலங்களாக மாற்ற வேண்டும் என்று திட்டமிட்டு வேலை செய்திருக்கிறது. ஆகவே அதற்காக பூமிக்கு அடியில் இருக்கின்ற நீரை மின் இணைப்பு மூலம் பம்ப்செட்டுகளை இயங்க வைத்து விவசாயத்திற்குப் பயன்படுத்த ஏற்பாடு செய்தது. 1966-ஆம் ஆண்டு மார்ச் வரையில் இரண்டு லட்சத்தி ஐம்பத்தி ஆரூயிரம் பம்ப்செட்டுகள்தான் இருந்தன. கழக அரசு ஏற்பட்ட பிறகு, இன்றையதினம், சுமார் ஆறு, ஏழு ஆண்டுகளில் 6½ லட்சம் பம்ப்செட்டுகள் என்ற அளவுக்கு உயர்த்தப்பட்டிருக்கின்றன. ஏறக்குறைய 4 லட்சம் பம்ப்செட்டுகள் இந்த ஏழு ஆண்டுகளில் கழக அரசானது மின்சாரத்தின் மூலம் இயங்க இணைப்புகள் கொடுத்து விவசாயத்தைப் பெருக்கியிருக்கிறது. அதற்காக இந்தத் துறையைச் சார்ந்தவர்களை உள்ளபடியே நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

310 தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1973-74 ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கை 1972-73 ஆம் ஆண்டு துணை நிதிநிலை அறிக்கை ஆகியவற்றின் மீது விவாதம்

[திரு. வி. வெங்கா]

[1973 நவம்பர் 23]

அடுத்து, இந்த மன்றத்தில் ஒரு பொய்யான தகவலை வைத்துக் கொண்டு, தவறான தகவல்களை வைத்துக்கொண்டு சில உறுப்பினர்கள் பேசினார்கள். அதாவது உற்பத்தியே இல்லை, விநியோகம் மட்டும் செய்கின்றார்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். 1966-ஆம் ஆண்டு மார்ச்சு மாதத்தில் பார்க்கின்ற நேரத்தில் உற்பத்தி 1,370 மெகாவாட்டாகவிருந்தது, 1973 மார்ச்சில் 2,130 மெகாவாட்டாக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. ஆக இந்த ஆறு, ஏழு ஆண்டுகளில் 800 மெகாவாட் மின் உற்பத்தி அதிகப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. என்னென்ன சாத்தியக்கூறுகள் இருக்கின்றன என்று ஆராய்ந்து அவற்றை யெல்லாம் பயன்படுத்தி, மத்திய அரசு அனுமதி பெற்று 800 மெகாவாட் மின் உற்பத்தியைப் பெருக்கியிருக்கிறார்கள் என்றால், அது சிறந்த சாதனை என்பதை உணர வேண்டும். இதற்கு முன்பு இந்த நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லையே என்பதையும் பார்க்க வேண்டும். அப்பொழுதும் தெர்மல் ரிசோர்ஸஸ் இருந்தன. நீர் நிலையங்களும் இருந்தன. அவற்றை வைத்துக் கொண்டு திட்டம் போட்டார்களா? கழக அரசு நல்ல முறையில் திட்டமிட்டு 800 மெகாவாட் மின் உற்பத்தியை அதிகரித்திருக்கிறது என்றால், சாலச் சிறந்த சாதனை தான். அதற்காக அந்த இலாகா அதிகாரிகளை மீண்டும் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதோடு மின் விநியோக நிறுவனங்கள் குறைந்த தொகைக்கு மின்சாரத் தைப் பெற்று அதிகத் தொகைக்கு விற்று பெருத்த லாபம் பெற்றார்கள் என்பதற்காகவும், கிராமங்களுக்கு மின் இணைப்பு திட்டத்தை செயல்படுத்த மறுக்கிறார்கள் என்ற காரணத்திற்காகவும், சோஷலிச சமுதாயத்தை மின் விநியோகத்திலும் உருவாக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் கொண்ட இந்த அரசு ஏறக்குறைய 9 நிறுவனங்களைக் கையகப்படுத்தியது ஒரு சாதனை என்பதைச் சுட்டிக்காட்டி, அதற்காகவும் இந்த அரசைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

சில உறுப்பினர்கள், பல ஊர்களுக்கு, சாமான்கள் சரியாக வந்து சேராததால் விளக்குகள் எரியவில்லை என்றும் இன்னும் பலவிதமான குறைவுகள் ஏற்படுவதாகவும் சொன்னார்கள். அவற்றை அரசு கவனிக்காமலிருந்துவிடவில்லை. ஒரு தலைமைப் பொறியாளர் இருந்த இடத்தில், தனித் தனியாகப் பிரித்து, அவரவர்களுக்குத் தனியாக ஒரு துறை, விநியோகத்திற்கு ஒருவர், உற்பத்திக்கு ஒருவர், பொருள்கள் வாங்குவதற்கு ஒருவர், நிர்வாகத்திற்கு ஒருவர் என்று ஐந்து பிரிவுகளாகப் பிரித்து நிர்வாகம் செம்மைப்பட வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு ஐந்து தலைமைப் பொறியாளர்களை நியமித்திருக்கிறார்கள். இங்கே இப்பொழுது சொல்லப்பட்ட ஒரு சில குறைபாடுகளும் அடுத்த ஆண்டில் நிச்சயமாக நிவர்த்தி செய்யப்படும் என்று நம்புகிறேன். அதோடு

1973 நவம்பர் 23]

[திரு. வி. வெங்கா]

மட்டுமல்லாமல், இந்த மின்சார வாரியமானது நாட்டில் ஏற்பட்டிருக்கின்ற வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை ஒழிப்பதற்கு மிக நல்ல முறையில் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது என்று தெரிவித்துக் கொள்வேன். இந்த வாரியத்தில் ஏறக்குறைய 30,000 பேர் தினக்கூலிகளாகப் பணியாற்றிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களைக்கூட நம்முடைய தொழிற்சங்கத் தலைவர் திரு. காட்டுர் கோபால் அவர்கள் நிரந்தரமாக்க வேண்டுமென்ற யோசனையை அரசுக்கு அடிக்கடி எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார். நம்முடைய அமைச்சர் மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் அவர்கள் தனது உரையில் தேவைக்கு ஏற்ப எடுத்துக் கொள்கிறோம் என்ற அளவுக்கு குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். தேவைக்கு ஏற்ப என்பதை அறிக்கையில் குறிப்பிட்டிருந்தாலும், அனைவருமே எடுத்துக் கொள்ளப்படுவார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டுமானால், கடந்த ஆண்டு 75 சதவிகிதம் பி.ப. 6-40 நம்முடைய நாட்டிலே மின்சாரப் பற்றாக்குறை இருந்தது. அது அனைவரும் அறிந்ததுதான். அனைவரும் அது இயற்கையின் காரணத்தால் ஏற்பட்டது என்பதை ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் இருக்கக் கூடியதை நல்ல முறையிலே எப்படி விநியோகிப்பது என்று திட்டமிட்டு நம்முடைய வாரியமானது செயல்பட்டது. நம்முடைய அமைச்சர்களும் அண்டை மாநிலங்களுக்கும், வெளிமாநிலங்களுக்கும், கேரள மாநிலத்திற்கும், கர்னாடக மாநிலத்திற்கும் மகராஷ்டிர மாநிலத்திற்கும் சென்று அவற்றிலிருந்து மின்சாரத்தை எந்த அளவுக்கு அதிகமாகப் பெற முடியுமோ அந்த அளவுக்குப் பெற்றிருக்கின்றார்கள். அதற்காக சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சர் அவர்களை நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். பண்ட மாற்றுமுறையின் மூலமாக அதைப் பெறுவதற்குத் தயாராக இருக்கிறோம் என்று நாள்தோறும் வாதங்கள் செய்து, எந்த அளவுக்கு அதிகம் பெற முடியுமோ அந்த அளவுக்கு பெற்றிருக்கிற காரணத்தால், அவர்களை உள்படியே பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இந்தக் கழக அரசு ஏற்படுவதற்கு முன்பு ஒரு பழக்கம் இருந்தது. நான் ஒரு கிராமத்தில் வசிக்கிறேன். சிதாபுரம் கிராமம் என்று சொன்னால் அந்தக் கிராமத்திலே நான்கு பேர் பெரிய வீட்டுக்காரர்கள் இருப்பார்கள். ஒரு அரிஜனக் காலனி ஒரு புறத்திலே இருக்கும். தெருவிலே விளக்கு இருக்கும். ஆனால் அரிஜனக் காலனியிலே விளக்கு இருக்காது. பணம் கொடுத்தவர் களுக்குத்தான் லைன் இழுத்து விளக்குப் போடுவார்கள். அந்த நிலையைப் போக்க கழக அரசு இருக்கிற காரணத்தால், அதற்காக அரசாங்கத்திலே தனி

[திரு. வி. வெங்கா]

[1973 நவம்பர் 23]

யாகத் திட்டம்போட்டு, முதலாவது அரிஜனக் காலனிக்குக் கொடுக்க வேண்டும், பிறகுதான் ஊருக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கலைஞர் அவர்கள் தலைமையிலே இயங்கக்கூடிய அரசானது செயல்படுத்தியிருக்கிறது. இந்த மனத் துணிச்சலைப் பெற்றதற்காக கலைஞர் அவர்களையும், அவரோடு சேர்ந்து பணியாற்றுகின்ற அமைச்சர்களையும், அந்த இலாகாவின்னரையும் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஏற்கெனவே 24,000 அரிஜனக் குடியிருப்புகளுக்கு அவர்கள் மின் இணைப்பைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இன்னும் 800 அரிஜனக் குடியிருப்புகளுக்குத்தான் மின்சாரம் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது என்று சுட்டிக் காட்டினார்கள். அதையும்கூட 1974-க்கு உள்ளாக முடித்துவிடுவோம் என்ற உறுதியையும் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இந்த அளவுக்கு வேகமாகச் செயல்படக்கூடிய அமைச்சர் அவர்களுக்கு நான் உள்ளபடியே என்னுடைய பாராட்டுகளைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன். இங்கேகூட எடுத்துச் சொன்னார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுந்தரேசத் தேவர் அவர்கள் அடிக்கடி என்னுடைய பெயரைப் பயன்படுத்தி அவர்கள் ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்திருக்கின்ற காரணத்தால் அவர்கள் அதிகமாகச் சொல்ல முடியாது என்று சொன்னார்கள். நான் ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினனாக இருந்தபோதிலும், அவர்கள் எப்படி மனதில் பட்டதை தைரியமாகச் சொல்கிறேன் என்று சொன்னார்களோ, அதே போல் நாங்களும் கட்சி வேறுபாடின்றி ஒப்புக்கொள்வதற்குத் தயாராக இருக்கிறோம். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களிடத்திலே சொன்னாலும், இந்தச் சட்ட சபையிலே சொன்னாலும், எந்த விளக்கானது எரியவில்லை என்று எழுத்துமூலமாகப் புகார் செய்தாலும் அது மறுபடியும் குறைக்கப்படாமல் பில் வருகிறது என்று சொல்லப்பட்டது. அதைப்பற்றி அங்கேயெல்லாம் சொல்ல வேண்டியதில்லை. ஒரு 10 பைசா கார்டிலே இந்தக் கிராமத்திலே இத்தனை விளக்குகள், தெருவிளக்குகள் இந்தத் தேதியிலேயிருந்து எரியவில்லை என்று அக்கவுண்டிங் ஆபீசரிடத்திலே அனுப்பினால்தான் குறைப்பார்கள். அதை விட்டுவிட்டு மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களிடத்திலே போன ஆண்டும் சொன்னேன், இந்த ஆண்டும் சொல்கிறேன், அடுத்த ஆண்டும் சொல்கிறேன் என்றால், இதே வேலையைத்தான் செய்யவேண்டுமே தவிர, யார் செய்ய வேண்டுமோ அவர்களுக்கு எழுதியிருந்தால் நிச்சயமாகக் குறைத்திருப்பார்கள். என்னுடைய பகுதியிலே நான் எழுதி அதே மாதிரிக் குறைத்த அனுபவம் எனக்கு இருக்கிறது. இந்த 75 சதவிகிதம் மின்சார வெட்டு இருந்தபோது, என்னுடைய கிராமத்திலே ஊராட்சியின் தலைவன் என்ற முறையிலே சொல்கிறேன் காலையிலே 4 மணிக்குக் கொடுப்பார்கள், 8 மணி வரையிலே எரியும். ஆகையினாலே சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளிடம், முன் நேரத்திலே கொடுங்கள், மாலை 6 மணி முதல் 10 மணிவரை கொடுத்தால்கூட போதும் என்று சொன்னேன். இது ஷிஃப்ட் சிஸ்டம். ஒரு

1973 நவம்பர் 23]

[திரு. வி. வெங்கா]

ஃபீடரிலே அந்த டயம் இருக்கும், அடுத்த ஃபீடரிலே வேறு டயம். குறிப்பாகச் சொல்ல முடியாது என்றார்கள். எங்களுக்குத் தேவையான நேரத்திலே கொடுக்காது தேவையற்ற நேரத்திலே கொடுக்கின்ற காரணத்தால், எங்களுக்கு 100 சதவிகிதம் வெட்டுகூட அமல்படுத்துங்கள், அவர்களிடத்திலேயிருந்து பணம் பெருதீர்கள் என்று எழுத்துமூலமாக ரெவின்யூ யூனிட்டிக்கு எழுதியிருந்தேன். அவர்களும் அந்தக் குறிப்பிட்ட 3, 4 மாதங்களுக்கு இணைப்புகளைத் துண்டித்துப் பணம் பெறாமலிருந்தார்கள். அதேமாதிரியாக என்னுடைய ஒன்றியத்தைச் சேர்ந்த பல ஊராட்சித் தலைவர்கள் புகார் செய்தபோது, அவர்களையும் இவ்வாறே அனுப்புகள் என்று சொன்னபோது, அவர்களும் அவ்வாறே செய்தார்கள். அதன் மூலமாக அந்த ஊராட்சியினுடைய பணமானது பாழடையாமல் அவர்களிடத்திலே தங்கியிருப்பதற்கு ஒரு வழி ஏற்பட்டது. ஆனால் இப்படி சட்டத்திலே வழிகள் இருந்தாலும், ஊராட்சித் தலைவர்களாக வருபவர்கள் எல்லாம் இதையெல்லாம் தெரிந்தவர்களா என்பதையும் அரசு யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். இந்தத் தெளிவு அறிவு இல்லாதவர்கள்கூட ஊராட்சித் தலைவர்களாக வாக்கூடிய வாய்ப்புகள் ஐனநாயகத்திலே ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதையொட்டித்தான் கடந்த ஆண்டு நான் பேசுகிறபோது ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்துக்கும் மீட்டர் சிஸ்டத்தை கொண்டு வரவேண்டுமென்று குறிப்பிட்டேன். அதற்கு இலாகா பூர்வமாகக் கொடுத்த பதிலிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள், ஒவ்வொரு ஊராட்சிக்கும் மீட்டரைப் பொருத்தினால் பல கோடிக்கணக்கான ரூபாய் செலவாகும் என்று. இன்றையதினம் மின்சார வாரியத்துக்கு இருக்கக்கூடிய நிதி நிலையிலே செய்வதற்கு சாத்தியமில்லை. இருந்தாலும் அரசு அது போன்ற ஆயிரம் யூனிட்டிகளைப் பயன்படுத்தக்கூடிய ஊராட்சிகளுக்கு வேண்டுமானாலும் செய்யலாம். சிறிய ஊராட்சிகளுக்கு செய்வதற்கில்லை. இருப்பினும் அரசு ஆலோசித்துக்கொண்டிருக்கிறது என்ற விவரத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நான் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளுக்கு மேலும் ஒரு யோசனையைக் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஊராட்சியே தன்னுடைய சொந்தச் செலவிலே அந்த மீட்டரைப் பொருத்துவதற்கு முன் வந்தால், இணைப்புகளைக் கொடுப்பீர்கள் என்ற யோசனையை அவர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்லி உங்களுக்குச் செலவில்லாமல் ஊராட்சியே அந்தச் செலவை ஏற்கின்ற நேரத்திலே அருள்கூர்ந்து அந்த இணைப்பைக் கொடுத்து அந்த மீட்டர் சிஸ்டத்திலே எங்கள் ஊராட்சியிலிருந்து பணத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளுங்கள் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதே நேரத்தில் இன்றையதினம் பல சிறு சிறு ஊராட்சிகளெல்லாம் இருக்கின்றன. அந்த ஊராட்சிகளுக்குத் தெரு விளக்குகள் போடவேண்டுமென்ற நிலைமை ஏற்பட்டு விட்டது. அதற்கு வரக்கூடிய வருமானம், மின்சாரக்

[திரு. வி. வெங்கடா]

[1973 நவம்பர் 23]

கட்டணத்தைச் செலுத்தக்கூடிய அளவிற்கு இல்லாத காரணத்தினால், பல ஊர்களுக்கு அட்ஜஸ்ட் செய்வதற்கு உத்தரவு போட்டிருக்கிறோம். உடனே மின்சார பில்லைச் செலுத்த வேண்டும், அப்படியில்லையென்றால் பொது நிதியிலிருந்து செலுத்திவிட்டு பஞ்சாயத்து நிதியிலிருந்து அட்ஜஸ்ட் செய்து கொள்ள வேண்டுமென்று உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் வரியே வா மாட்டேன் என்கிறது. அதனால் ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் கட்ட வேண்டுமென்று பில்லை அனுப்புகிறார்கள். ஊராட்சி ஒன்றியத்திலே நிதியிலே சரி செய்துவிட லாமென்று கட்டி விடுகிறோம். பிறகு பஞ்சாயத்துகளுக்கு வருமானமே வராத காரணத்தினால், ஊராட்சி ஒன்றியத்திற்குத் திரும்பி வருவதேயில்லை. இந்த நிலையிலே எல்.எஃப். ஆடிட்டர்கள் வருகிறார்கள். ஏன் இது வரையில் 'ரெகவர்' செய்யவில்லையென்று கேட்கிறார்கள். மின்சாரமானது அத்தியாவசியமானது, தெரு விளக்குகள் அவசியம். குடி தண்ணீர் தேவையைப் பூர்த்தி செய்வதோடு, இப்போது வேகமாக ஏழை எளிய மக்களுக்கு, குடியானவர்களுக்கு வசதியாக குடியிருப்பு பட்டா வசதிகளையெல்லாம் செய்து கொடுத்திருக்கக் கூடிய கழக அரசானது தெருவிலே விளக்குகளும் அத்தியாவசியம் என்று கருதுகிற காரணத்தினால் அந்தத் தெரு விளக்குக்கு ஏற்படக்கூடிய செலவினங்களை ஏற்றுக் கொள்ள முன்வந்தால், அது நல்ல முறையில் அமையும் என்று கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதே நேரத்தில் ஊராட்சிகளிலே குடி தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுப்பதற்காக மேல்நிலை நீர்த் தேக்கத் தொட்டிகளையும் அடுத்து அழுத்த நீர்த் தேக்கத் தொட்டிகளையும் கட்டியிருக்கிறார்கள். அதற்கு மின் இணைப்பு வேண்டுமென்று சொல்கிறபோது, என்ன சொல்கிறார்கள் என்றால், எஸ்டிமேட் போட்டு எவ்வளவு செலவாகுமென்று பார்க்கிறார்கள். அந்தச் செலவைப் பொருத்து, அதன் மூலமாக அது அடக்கமாக இருந்தால், இணைப்புகளைக் கொடுக்கிறோம், இல்லையென்றால் இணைப்பைக் கொடுக்க முடியாது என்று மின்சாரத் துறையைச் சேர்ந்தவர்கள் சொல்கிறார்கள். அப்படி அடக்கமாக வந்தால் கூட, தொலைவைப் பார்த்து இந்தனை கம்பங்கள் நடவேண்டும், இவ்வளவு லைன் இழுக்க வேண்டியிருக்கிறது, இவ்வளவு ஓயர் செலவாகிறது, எனவே ரூபாய் 7 ஆயிரம் கட்டினால் தான் முடியும் என்கிறார்கள். சாதாரண கிராமப் பஞ்சாயத்துக்களிலே ஆயிரம் பேரை ஜனத் தொகையாகக் கொண்ட கிராமங்களிலே வருமானம் வீட்டு வரியிலிருந்து வருகிறது. கிராமத்திலே இருக்கக் கூடிய வீடுகள் குடிசை வீடுகளாக இருக்கிற காரணத்தினால், மதிப்பீட்டைக் கொண்டு வீட்டு வரி போடுகின்ற காரணத்தினால், அதனால் வருகின்ற வருமானம் குறைவாக இருக்கின்ற காரணத்தினால், அந்த இணைப்புகளைப் பெற முடியவில்லை. இது ஒரு பொதுக்

1973 நவம்பர் 23]

[திரு. வி. வெங்கா]

காரியத்திற்காக ஊர்ப் பொது மக்களுக்காகப் பஞ்சாயத்து செய்கிற காரணத்தினால், அவர்களிடத்தில் சிறிது அக்கறை காட்டி என்ன லேபர் சார்ஜ் ஆகிறதோ அதை மட்டும் பெற்றுக்கொண்டு தொலைவைக் கணக்கிடாமல் செய்ய வேண்டும். இதற்கு அரசு அனுமதி அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மின்சார வாரியம் என்பது கமர்ஷியல் லைனிலே தான் செயல்பட வேண்டும். லாப நஷ்டமின்றிச் செயல்பட வேண்டும் என்று விவசாயத்திற்குக் கொடுக்கக்கூடிய மின்சாரமானது குறைந்த அளவிலே கொடுக்கின்றார்கள். அதனால் நஷ்டம் வருகிறது. ஆகவே ஏன் அதை உயர்த்தக் கூடாது என்று யோசனை சொல்லியிருந்தேன், அந்த நோத்திலே விவசாயிகள் கொடுப்பதே அதிகம் என்று சொன்னபோது கூட உயர்த்தலாம் என்றேன். அதற்கு வாரியத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் விவசாயிகளுக்கு அத்தியாவசியப் பண்டமாகிய உணவை உற்பத்தி செய்யவேண்டிய அவசியம் இருக்கிற காரணத்தினால், ஆண்டுதோறும் 12 கோடி ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்பட்டபோதிலும் இந்த அளவிலே தான் கொடுக்கின்றோம், எனவே உயர்த்துவதற்கு இல்லையென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்தப் பன்னிரண்டு கோடி ரூபாயை அரசு மானியமாகக் கொடுக்கிறதென்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். எனவே அப்படி விவசாயத்திற்குப் பன்னிரண்டு கோடி ரூபாய் மானியமாக அரசு வாரியத்திற்குக் கொடுத்து, விவசாயிகளுக்குக் குறைந்த செலவில் மின்சாரம் வழங்குகின்றது, அதே போன்று இந்த ஊராட்சிகளின் தெரு விளக்குகளுக்கும், மேல்நிலைத் தொட்டிகளுக்கும் இணைப்புக் கொடுக்க, வேண்டிய நிதியை அரசு மானியமாகவோ அல்லது வேறு வழியிலோ கொடுத்து, அவைகளுக்கு இணைப்புக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதை அடுத்து பெரிய தொழில்களுக்கு நாம் குறைந்த கட்டணத்தில் மின்சாரம் கொடுக்கிறோம். குறைந்த கட்டணத்தில் மின்சாரம் கொடுக்கக் கூடாது; அவர்களுக்கு அதிகக் கட்டணத்தில் மின்சாரம் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்கிற நேரத்தில், “வெளி மாநிலங்களில் அந்தத் தொழில்களுக்குக் குறைந்த கட்டணத்தில் மின்சாரம் கொடுக்கிறார்கள்; நம்முடைய மாநிலத்தில் அதிகமாகக் கேட்டால் அந்த அதிபர் இந்த மாநிலத்தை விட்டுவிட்டு அண்டை மாநிலத்திற்குச் சென்று தொழிலை ஆரம்பித்து விடுவார்கள்; ஆதலால் நமது மாநிலத்தின் பொருளாதாரம் பாதிக்கப்படும்” என்று சொல்கிறார்கள். தொழிலை ஆரம்பிக்கும்போது சலுகை கொடுக்கலாம். தொழில் ஆரம்பித்து 10 அல்லது 15 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு அவர்கள் லாப நஷ்டக் கணக்கு காண்பிக்கிறார்கள். அவர்களுக்குக் கோடிக் கணக்கான வருவாய் ஒரு ஆண்டில் கிடைக்கிறது. அப்படிப்பட்ட வருவாயைப் பெறும் படியானவர்களுக்கு அதிக அளவில் லாபம் வருகிறது. மின்சார வாரியம்

316 தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1973-74 ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை
அறிக்கை 1972-73 ஆம் ஆண்டு துணை நிதிநிலை அறிக்கை
ஆகியவற்றின் மீது விவாதம்

[திரு. வி. வெங்கா]

[1973 நவம்பர் 23]

நஷ்டத்தில் இருக்கின்றதால், அவர்களுக்கு அளிக்கும் 'டேரிப்பை' அதிகமாக்க
அவர்களுடன் பேசி, அதை உயர்த்த வேண்டுமென்று அரசுக்குச் சொல்லக்
கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்றையதினம் நம்முடைய மின்சார வாரியம் நிதி நெருக்கடியின் காரண
மாக பல பிரச்சினைகளில் ஈடுபட்டிருக்கிறது. இணைப்புகள் கேட்கின்ற
தேரத்தில், பல்பு இல்லை, சோக் இல்லை, தேவையான கம்பங்கள் இல்லை, ஓயர்கள்
இல்லை என்று சொல்லிக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். இதையெல்லாம் நல்ல
முறையில் செய்வதற்காகத்தான் துறையைப் பிரித்திருக்கிறார்கள். எல்லாக்
கருவிகளும் இல்லையா என்றால் இருக்கிறது. ஒரு இடத்தில் கம்பம் இருக்கிறது,
ஒரு இடத்தில் ஓயர் இருக்கிறது. லைட் வேண்டுமென்று கேட்டால், ஒரு
இடத்தில் ம்யூப் இருக்கிறது, மற்றொரு இடத்தில் சோக் இருக்கிறது. அனைத்
தையும் ஒருங்கிணைக்க வேண்டும். பற்றாக்குறை இருக்கலாம். 100 பல்புகள்,
100 சோக்குகள் இருந்தால், அந்த இரண்டையும் ஒன்றுக்கி் ஒரு ஊருக்குக்
கொடுக்கலாம். அந்தத் துறையில் உள்ள வேலைப் பளுவைக் குறைப்பதற்காக
அதைப் பிரித்திருக்கிறார்கள். இனிமேல் நல்ல முறையில் செயல்படுமென்று
நம்புகிறேன். பொதுவாக இந்த விவாதத்தில்... (தலைவர் மணியை அடித்தார்)
தலைவரவர்களே, ஒரே ஒரு கருத்தைச் சொல்லி முடித்துக்கொள்கிறேன். இந்த
விவாதத்தின் ஆரம்பத்திலிருந்து, இந்தக் கணக்காயர் சங்கம். எஸ்.சு. அவர்
களுக்கு பெரிய தொல்லையாக இருக்கிறதென்று சொல்கிறார்கள். இதையெல்லாம்
விசாரித்துப் பார்த்தேன். அந்தச் சங்கம் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளோடு
பேசி, ஒரு நபர் 700 பிளக்கைப் போட வேண்டுமென்று அக்ரிமென்ட் செய்து
கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த அக்ரிமெண்டுக்குப் பிறகும் மேற்கொண்டு செய்ய
வேண்டுமென்று வற்புறுத்திச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதற்கு ஓராண்டாக
முடியாது, முடியாது என்று சொல்லி, அதற்குப் பிறகு இந்த நிலைமை ஏற்பட்
டிருக்கிறது. இந்த நிலைமையெல்லாம் எப்படி ஏற்பட்டதென்று யோசித்தேன்.
நம்முடைய உறுப்பினர்கள் சென்று, அந்த அதிகாரிகளிடம் இந்த நிலைமைகள்
எல்லாம் இருக்கின்றன என்று சொல்லும்போது, அந்த அதிகாரிகள், 'அந்தச்
சங்கம்தான் செய்கிறது' என்று சொல்கிறார்கள். எஸ்.சு. அவர்களா பொய்
சொல்வார்களென்று எண்ணி, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லாம் சம்பந்தப்
பட்ட சங்கம்தான் இந்தக் காரியங்களைச் செய்கிறதென்று சொல்கிறார்கள்.
உண்மையில் எஸ்.சு. அலுவலில் யார் யார் இருக்கிறார்களென்று பார்க்கும்போது,
அதில் குறிப்பிட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள்தான் இருக்கிறார்கள். இந்த
அரசுக்குக் கெட்ட பெயரை உண்டாக்க வேண்டுமென்று அவர்கள் திட்டமிட்டு

தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1973-74 ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை 713
அறிக்கை 1972-73 ஆம் ஆண்டு துணை நிதிநிலை அறிக்கை
ஆகியவற்றின் மீது விவாதம்

1973 நவம்பர் 23]

[திரு. வி. வெங்கா]

இந்தச் செயலைச் செய்கிறார்கள். எனவே அந்தத் துறையின் அமைச்சரவர்கள் கண்ணுங் கருத்துமாகயிருந்து இதைக் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அச்சிறுப்பாக்கத்தில் ஒரு விபத்து ஏற்பட்டது. அதற்கு இதுவரையில் நிவாரணம் அளிக்கப்படவில்லை. விபத்து ஏற்பட்ட நாளும், பெயரும் சொல்ல வில்லையென்றும், ஆவணங்களில் குறிப்பு கிடைக்கவில்லையென்றும் மின் வாரியத் தினர் சொல்கிறார்கள். இப்போது நான் கூறுகிறேன், 17-4-1971-லே அச்சிறுப் பாக்கத்தினை அடுத்த பள்ளிப் பேட்டைக் கிராமத்தில் ஓயர் அறுந்து விழுந்து, அதன் மூலம் மாரி என்ற கலாய் பூகம் தொழிலாளி இறந்துவிட்டார். அவருடைய மனைவியார் வேறு வருமானம் இல்லாத காரணத்தால், 2 ஆண்டுகளாகப் பிச்சை எடுத்து வாழ வேண்டிய ஒரு துர்பாக்கியமான சூழ்நிலை இருக்கிறது. இதை உடனடியாக மின்சார வாரியம் பரிசீலித்து, ஒரு இழப்புத் தொகையை வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, சந்தர்ப்பம் அளித்த தலைவரவர்களுக்கு நன்றி கூறி விடை பெறுகிறேன்.

MR. CHAIRMAN: The House will now adjourn and meet again at 4 p.m. to-morrow.

The House then adjourned.

6-55

பி. ப

5. அவை முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders.

94. Notifications issued with G.O. Ms. No. 2530, Revenue, dated the 11th May 1973 in regard to an amendment to the Tanjore Pannaial Protection Rules, 1952, the Pannaial Protection (South Arcot) Rules, 1953, the Tamil Nadu Cultivating Tenants Protection Rules, 1955, the Tamil Nadu Cultivating Tenants (Payment of Fair Rent) Rules, 1956, the Tiruchirappalli Kaieruvaram and Mattuvaram Rules, 1959, the Tamil Nadu Public Trusts (Regulation of Administration of Agricultural Lands) Rules, 1962 and the Tamil Nadu Cultivating Tenants (Special Provisions) Rules, 1968. [Laid on the table of the House under section 16 (2) of the Tanjore Pannaial Protection Act, 1952 (Tamil Nadu Act XIV of 1952), under